

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXX. ÉVFOLYAM,

4. SZÁM

1985.
ÁPRILIS

ÁRA: 2 FORINT

Az igények mellé több javaslat kell

A postai ifjúsági parlamentek tapasztalatai

Az Állami Ifjúsági Bizottság határozata értelmében 1984 márciusa és decembere között az ifjúsági törvény végrehajtásának részeként kellett megtartani — immár ötödik alkalommal — az ifjúsági parlamenteket. Ennek értelmében rendezték meg a Magyar Postán is az ifjúsági parlamenteket, összesen 245 helyen.

A 30 éven aluli dolgozók közül 13 201 fő, az összes fiatal 61,3 százaléka vett részt a tanácskozásokon, közülük 1799-en kértek szót és mondták el véleményüket, észrevételeiket.

A postaszervek igyekeztek ünneppé tenni a fiatalok e sajátos fórumát. A mozgósításba a KISZ szervezetén kívül a párt és a szakszervezet is aktívan bekapcsolódott. Kiemelkedett színvonal, szervezés, aktivitás és mozgósítás szempontjából a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság, a HTI, a Debreceni Postaigazgatóság, a Miskolci Postaigazgatóság és a Posta Központi Járműtelep fiataljainak ifjúsági parlamentje.

A szakmai vezetők időben összeállították beszámolóikat, az 1981—84. évi időszakról és a társadalmi szervekkel egyetértve vázolták az elkövetkező évekre vonatkozó ifjúságpolitikai intézkedési tervet. Elmondhatjuk, hogy a vezetők beszámolóik színvonalasak, jól felépítettek voltak. Az eredmények mel-

lett őszintén szóltak gondjaikról is. Hangsúlyozták, hogy számítanak a fiatalok kezdeményezésére, aktivitására, lendületére a szakmai és társadalmi célok megvalósításáért.

A jó és eredményes munkát végző parlamentek mellett szólni kell arról is, hogy néhány postaszervnél sajnos nem volt jó a mozgósítás, illetve egyes munkahelyeken — a legjobb szervezési munka ellenére is — érdektelenség mutatkozott. Így pl. határozatképtelenség miatt a parlamentet el kellett halasztani, illetve újra össze kellett hívni a Központi Hírlap Irodájánál, a Magyar Filatélia Vállalatnál, a HTI-nél a Nemzetközi Távbeszélő Központban, a BUVIG területén pedig a Dél-Pest megyei Távközlési Üzemnél és a HÁLEP-nél.

Általánosan elmondható, hogy a kishivatalok fiataljainak a parlamentjein volt a leggyengébb az aktivitás. Volt néhány hely, ahol egyetlen hozzászóló fiatal sem volt.

Az ifjúság gondjainak jobb, közvetlenebb megismerése céljából a tanácskozásokon aktívan részt vettek az igazgatóságok, a Magyar Posta Központi Igazgatóság és a Postások Szakszervezetének a képviselői. Szinte valamennyi parlamenten jelen voltak a megyei, a városi, illetve a kerületi párt- és KISZ-szervezetek képviselői is.

A leggyakoribb igények

A tapasztalatok szerint a fiatalok legtöbbször a következő témákat érintették:

- lakáskérdés, lakáshelyzet,
- bérezés, túlóra, másodállás, mellékfoglalkozás,
- munkakörülmények javítása, munkaszervezési kérdések,
- a postai szolgáltatások javításának lehetőségei,
- ösztönzők, pótlékok szélesítésének az igénye,
- a 40 órás munkahét bevezetése, illetve kiterjesztése,
- a szervezetkorszerűsítés várható eredménye, hatásai,
- a munkaruha (méret, szín, korszerűség, esztétikum stb.),
- pályakezds, a patronálók anyagi, erkölcsi elismerése,

○ a kerékpárátalány össze-
gének az emelése,

○ távbeszélő-kezelők 7 órás
munkaidejének a visszaállítása,

○ a munkásszálláson lakók
helyzete,

○ tanulás, továbbtanulás,
○ a bevonulási segély helyett
leszerelési segélyt fizessenek,

○ a 31 forintos napidíj tart-
hatatlansága,

○ a kishivatalok pénteki
nyújtott szolgáltatának a meg-
szüntetése,

○ a rendszeres helyettesek
kiküldetési átalányának a fel-
emelése,

○ Az Alkotó ifjúság-mozga-
lom továbbfejlesztése, a pályadíjak
újabb felülvizsgálata,

○ a sportolási lehetőségek
szélesítése,

○ a felújító nyelvvizsga kér-
dése.

A felsorolásból látható, hogy a legtöbb felvetett kérdés a fiatalok igényeit fogalmazza meg, kezdeményezésekről nem ad számot. Az elhangzott kérdésekre, javaslatokra a jelenlévő vezetők a helyszínen igyekeztek választ adni, néhány kérdést írásban választoltak meg.

A fiataloknak sok olyan jogos igényük volt, amit rövid távon maradéktalanul kielégíteni, megoldani a jelenlegi gazdasági

viszonyaink közt nem lehet (pl. lakás, napidíj, bérezés). Természetesen ez nem azt jelenti, hogy ezeket a gondokat levesz-
szük a napirendről. Továbbra is keressük a kiutat, a lehetőséget e jogos igények kielégítésére.

A helyi hatáskörben nem megoldható kérdéseket értékelő jelentésben továbbították a munkahelyi vezetők a Magyar Posta Központjának személyzeti és munkaügyi szakosztályához. (Az átszervezés következtében az ifjúságpolitikai témák a munkagazdasági szakosztályhoz kerültek át.)

Fokozni kell az aktivitást

Összegezve az 1984. évi parlamentek tapasztalatait, a következőket mondhatjuk el. A parlamentek általában elérték céljukat, betöltötték feladatukat.

A vezetők beszámolóit és az azt követő viták, hozzászólások reálisan, kritikusan értékelték az 1981—84. közötti időszakot, meghatározták az elkövetkező időszakra az ifjúságpolitikai elképzelések fő vonalait. A korábbi parlamentek felvetéseiből a reális és végrehajtható igényeket teljesítettük, de sajnos maradtak visszatérő, ismétlődő gondok is. Ilyen például a lakáshelyzet.

A tanácskozások tartalmát, színvonalát, szervezését tekintve fejlődés látható, érezhető a korábbi tapasztalatok megfelelő hasznosítása. A résztvevő fiatalok száma az előzőekhez képest növekedett, de némileg csökkent az aktivitás, a hozzászólók száma. Ennek okai közt szerepel nyilván a munkahelyi demokrácia erősödése, vagyis a fiatalok a mindennapi munkájuk során elmondják észrevételeiket gondjaikat, és ott, helyben meg is kapják rá a választ. Általános jelenség sajnos, hogy a fiatalok társadalmi aktivitása csökken, közéletiségük nem megfelelő. A szabad idő rendezvényeket, megmozdulásokat nem kellően látogatják, melynek több oka van: a területi széttagoltság, az eltérő munkarend és az érdektelenség.

Ahhoz, hogy az ifjúsági parlamentek rendszere fejlődjön, a

fiatalok magukénak érezzék, és megrendezésüket várják, szükségesnek tartásuk, azok munkáját aktivitásukkal segítsék:

○ A szakmai szakosztályok és a posta vezetőinek a válaszaikat meg kell küldeni a közép- és postaszerveknek, azért, hogy azok megfelelő fórumokon ismertethessék az ifjúsággal.

○ A vezetők törekedjenek arra, hogy konkrét, érdemi intézkedések történjenek, a feltételek megteremtésével a jogos és reális igényeket, javaslatokat oldják meg.

○ A javaslatok, feladatok végrehajtását mindenfajta ellenőrzés során, így a hivatali szemléken, felügyeleti ellenőrzéseken, az ifjúságpolitikai munka részeként rendszeresen ellenőrizni kell.

○ A posta Ifjúsági Bizottsága kísérje figyelemmel az ifjúsági parlamenteken elhangzott sorsát. Az éves munkaterv alapján rendszeresen számoltasson be egy-egy postaszervet azok megvalósításáról.

○ A fiatalok közéleti aktivitásának fokozására a jövőben szélesebb körű propaganda-munka, fokozott és folyamatos segítés és mozgósítás szükséges.

Ha mindezek megvalósulnak, a fiatalok igénye az ifjúsági parlamentek megrendezése iránt valószínű növekszik és a következő parlamentek előkészítésében és munkájában még többet vesznek majd részt.

Földi Antal
Dr. Juhász Pálné

DICSÉRŐ OKLEVELET

a Posta Központi Hírlap Irodája,
a Posta Számítástechnikai és Elszámoló Intézet és
a Budapesti Postaigazgatóság kapta.

*

A kitüntetetteknek kívül elismerésre méltó eredményt ért el múlt évi munkájával a Szegedi Postaigazgatóság, a Központi Anyaghivatal, a Postai Tervező Intézet és Beruházási Iroda, a Központi Járműtelep, a Központi Táviró Hivatal és a Posta Oktatási Központ.

A munkaverseny-mozgalomban 1984-ben elért eredményeinek alapján

KIVÁLÓ IGAZGATÓSÁG kitüntetésben

a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság és
a Miskolci Postaigazgatóság részesült.
A Magyar Posta elnökének és a Postások Szakszervezete elnökségének

ELISMERŐ OKLEVELET

a Rádió- és Televízió-műszaki Igazgatóság

Tovább a lenini úton

Hónapokon át tartottak az előkészületek az ország kommunistáinak, egész dolgozó népének nagy eseményére, az MSZMP XIII. kongresszusára. Négy napon át követhettük szinte óráról órára az új kongresszusi központ falai között zajló eseményeket a televízió jóvoltából; tanulmányozhattuk részletesen a viták, felszólalások szövegét, a határozatot a napi sajtóban. A párt legfelső fórumán elhangzottak most újabb öt évre meghatározzák politikánk, gazdaságunk, társadalmi életünk irányvonalát, az itt született program egész nemzetünk programjává vált.

Az MSZMP 871 ezer tagjának képviselőjében 930 küldött tárta a politikai vezetés és az ország közvéleménye elé az elmúlt öt esztendő eredményeit, gondjait, és összegezte hazánk negyven esztendő történetének fejlődését, korszakos jelentőségű vívmányait. Ezek elévülhetetlenek, még akkor is, ha társadalmunkban a közel múltban lényegesen megváltozott nemzetközi politikai és gazdasági viszonyok a korábbinál nehezebb helyzetet teremtettek, s éppen ezért ezen a kongresszuson az eredmények méltatása mellett bíráló — és önkritikus — vélemények is hangot kaptak. E vélemények azonban azzal az optimista kicsengéssel összegeződtek, hogy megvédjük a szocializmus alapvető vívmányait, megszüntetjük az eladósodási folyamatot, tovább javítjuk a gazdasági egyensúlyt, megőrizzük az ország fizetőképességét.

A kongresszusi vitában munkások, parasztok, értelmiségiek, párttagok és pártönkivüliek, valamennyi réteg képviselői részt vettek, s valamennyi, a társadalmat foglalkoztató kérdésre őszinte, nyílt választ kaptak. Az elfogadott határozat leszögezi: „a következő években élni kell a gazdasági fejlődést” — s ezért mindannyiunknak nagyon sokat kell tennünk, hiszen ez az ország életszínvonal-politikájának is kulcskérdése. A jövedelmek, juttatások növekedésének csak a társadalmi termelés értékének gyarapodása lehet a forrása — s ez sürgeti a termelést, a szervezést, a nevelést minden területén a munka jobbítását.

Kádár János vitázójában így fogalmazott: „Csak azt kérem: értsünk egyet abban, hogy a dolgozók nagy rétegeiben a jövedelmek és a keresetek növeléséhez, a juttatásokhoz, a kedvezményekhez mindenekelőtt a gazdasági és pénzügyi alapokat kell megteremteni, mert ha nem, akkor légvárat építünk, s abból nagy károk származhatnak... Felelősen most ezt mondhatom, és kérem, hogy fogadják el: ezekkel a központi kérdésekkel a párt-, az állami, a gazdasági vezetés foglalkozik. A lényeg, hogy munkával teremtsük meg a jövedelmek növelésének alapjait, fedezetét.”

Az anyagi javak megszerzése azonban csak egyik kérdése társadalmunknak. Nem mindegy az sem, hogyan élünk. Az ideológiai, kulturális tényezők legalább oly fontosak egy nép életében, mint az anyagiak. S a kongresszusi vita és a határozat e kérdésekre is választ adott. A nők, a fiatalok, a nyugdíjasok helyzete, a lakáshoz jutás lehetőségei és a vállalati gmk-k, a műszaki, tudományos felkészülés és az árak alakulása mindenkit foglalkoztató témák, s ezek megnyugtató rendezését is e magas fórum határozataitól várja a közvélemény.

Nem véletlen, hogy a „munka kongresszusán” maga a munka mind sürgetőbb igénye került előtérbe. A határozat valóra váltása éppen a munkahelyeken kezdődhet meg, s ehhez segítséget nyújt a szakszervezeti mozgalom is. Mint Gáspár Sándor felszólalásában fogalmazott: a szakszervezetekben dolgozó kommunisták és az egész mozgalom — hivatásának megfelelően — a maga eszközeivel támogatja a kongresszus dokumentumaiban megfogalmazott célok elérését. A szakszervezetek segítik a rend, a fegyelem megszilárdítását, a szervezetség növelését, a fokozott takarékoságot, minden alkotó erő kibontakoztatását.

Rácz Judit

A fiatalok foglalkoztatása, képzése

Nemzetközi tanácskozás Moszkvában

A Közkalmazottak és Rokonszakmabeli Dolgozók Nemzetközi Szövetsége Postai és Távközlési Tagozata március 26. és 28. között Moszkvában tanácskozott. A tanácskozás házigazdája a Szovjet Postai és Távközlési Dolgozók Szakszervezete volt.

A tanácskozás témája a szakszervezeti érdekvédelmi és nevelő munka nagyon fontos kérdése, a fiatalok foglalkoztatása, szakképzése, át- és továbbképzése volt. A téma fontosságát és időszerűségét igazolta a résztvevők száma (41 ország mintegy 120 küldötte), a tanácskozás aktivitása és egységes állásfoglalása a legfontosabb kérdésekben.

A tagozathoz tartozó országokon kívül jelen voltak európai kapitalista, észak- és dél-amerikai, afrikai, ázsiai országok, valamint Ausztrália postai és távközlési szakszervezetének, továbbá 7 nemzetközi szervezetnek a képviselői (Arab Postai és Távközlési Szövetség, Latin-amerikai Hírközlési Dolgozók Szövetsége, Nemzetközi Távközlési Szövetség, Szakszervezeti Világszövetség, Közkalmazottak és Rokonszakmabeli Dolgozók Nemzetközi Szövetsége, Demokratikus Nemzetközi Nőszövetség, Demokratikus Ifjúsági Szövetség). Szakszervezetünk háromtagú delegációval vett részt a tanácskozás munkájában.

A tárgyalandó téma és a tanácskozás megfelelő előkészítésére korábban létrehozott bizottság — amelynek szakszervezetünk is tagja volt — által kidolgozott alapdokumentum és szóbeli előterjesztés megfelelő alapot, jó indítást adott a tanácskozás munkájához. A megnyitás és üdvözlő szavak után elhangzott szóbeli kiegészítőkötvetően 42 felszólaló, csaknem

valamennyi ország és szervezet képviselője mondta el véleményét.

A felszólalók hangsúlyozták, hogy a tanácskozás több okból is nagyon időszerű, így többek között:

○ 1985-öt az ENSZ a fiatalok évévé nyilvánította,

○ ebben az évben Moszkvában kerül sor a Világifjúsági Találkozóra,

○ a felgyorsult és rohamosan fejlődő technika alkalmazásában egyre fontosabb szerepet töltenek be a fiatalok.

Ez a fejlődés megköveteli a képzés, át- és továbbképzés magasabb színvonalát, ehhez a megfelelő eszközöket, feltételeket. A technika fejlesztése nemzeti, de egyben nemzetközi is, ami az országoknak olyan közös gondjuk, feladatuk, mint például a foglalkoztatottság, a fejlesztés munkaerő-felszabadító hatása, a technika bonyolultsága és a bérezés közötti ellentmondás és annak feloldása stb.

Az új technika bevezetésével gyors és jó szakképzés párosuljon, az elméleti képzés mellett azonban nagy figyelmet kell fordítani a gyakorlati ismeretek elsajátítására is. A felszólalók felvetették, hogy a női munkavállalók képzettsége, szakképzettsége alacsonyabb a férfiakénál, a képzettek is esetenként alacsonyabb munkakörben tudnak csak elhelyezkedni, mint amire a szakképzettségük jogosítaná.

A küldöttek megállapították, hogy a tanácskozás olyan időszakban zajlott le, amikor már hosszabb ideje nagymérvű fegyverkezés folyik a világon, ez elvonja az anyagi eszközöket, bénítja a haladást, ugyanakkor növeli a feszültséget. A kapitalista és a fejlődő országokban egyre csökken a mun-

kahelyek száma, növekszik a munkanélküliség, ami különösen súlyos gond a fiatalok és a nők körében. Egyidejűleg szűkülnek a szociális lehetőségek, romlanak az élet- és munkakörülmények.

A résztvevők kifejezésre juttatták akarukat a fegyverkezés csökkentésére, a béke megvédésére, és vágyukat a népek közötti egyetértésre, a konfliktusok békés úton történő rendezésére. A világ fiataljai körében egyre inkább kibontakozik a háborúellenes mozgalom, ami a béke megőrzésének jelentős tényezője. A konferencia résztvevői felkérték az országok postákszakszervezeit és az igazgatóságokat, hogy vegyenek részt a fegyverkezés elleni harcban, tegyenek meg mindent a leszerelésért, a béke védelméért.

40 éve annak, hogy a II. világháború véget ért. A konferencián kifejezésre jutott, hogy nem lehet elfelejteni a Szovjetunió áldozatvállalását, a szovjet nép szenvedését a felszabadító harcokban. A résztvevők hálájukat fejezték ki mindazoknak a népeknek, országoknak, amelyek hozzájárultak ahhoz, hogy május 9-ét a győzelem napjént ünnepelhetjük.

A kétnapos ülés befejező akusaként záróokmányt fogadott el a tanácskozás. Ebben megfogalmazódott a már említett gondok, eredmények és feladatok. A résztvevők úgy döntöttek, hogy az anyagot eljuttatják a Nemzetközi Munkaügyi Szervezethez is, azzal, hogy a fiatalok foglalkoztatásával, képzésével át- és továbbképzésével kapcsolatos gondok feloldásában segítséget kér.

A konferencia harmadik napján iskola- és üzemlátogatáson voltunk. Megnéztük azt az iskolát, amelyben a moszkvai távközlési szolgálat részére képez-

nek műszerészeket. Az elméleti képzés mellett — amely egyben középfokúknak megfelelő állami iskolai végzettséget ad — jól felszerelt, a gyakorlati ismeretek elsajátítására alkalmas kabinetek állnak rendelkezésre.

A külföldi delegációk egy csoportja — közöttük mi is — az iskolalátogatás után a Központi Táviróhivatalt nézte meg. A hivatal óriási mérete szokatlan volt számunkra, de az adatok is. A napi táviróforgalom itt eléri a félmillió, forgalmasabb időszakban (például nagy ünnepek) megközelíti vagy eléri az egymillió darabot. Megtalálhatók itt a hagyományos technika mellett a legkorszerűbb berendezések is.

Ami különösen megnyerte tetszésünket, az a hivatal szociális, üzem-egészségügyi és kulturális ellátottsága. Külön kiemelhető az egészségügyi komplexum, ahol a belgyógyászat, fogászat, nőgyógyászat mellett a fizioterápiás kezelésekre is van lehetőség, a gyógyszerek ott helyben kaphatók. Saját szakszervezeti könyvtár, klub és színházterem áll a dolgozók rendelkezésére.

Összegezve elmondhatom, hogy a moszkvai nemzetközi tanácskozás jól szervezett volt, elérte a kitűzött célt, az őszinte eszmecserét, egymás megértését a fontos kérdésekben. A szakszervezeti szervezeteknek hasznosítaniuk kell a konferencia tapasztalatait a mindennapi munkában, és folyamatosan értékelni annak végrehajtását.

Csak az elismerés és köszönet hangján lehet szólni a szovjet postákszakszervezet tisztségviselőinek, rendezőinek a szervező munkájáról, a szívélves, elvtársi fogadtatásról és vendégszeretetről.

Megyeri László

KITÜNTETÉSEK

Hazánk felszabadulásának 40. évfordulója alkalmából a Népköztársaság Elnöki Tanácsa a

Szocialista Magyarorszáért Érdemrend

kitüntetés adományozta *Kóczián András*nak, a központi vezetőség alelnökének; az

Április Negyedike Érdemrend

kitüntetés *Hegedűs Istvánné* központi vezetőségi tagnak; a

Munka Érdemrend ezüst fokozatát

Vámos László művelődésiház-igazgatónak (Szegedi Postaigazgatóság), *Brzoboháty Lajosné* szb-titkárnak (Budapesti Postaigazgatóság); a

Munka Érdemrend bronz fokozatát

Ribényi Ernőné tt-bizottsági vezetőnek (Pécsi Postaigazgatóság), *Velkei István* központi vezetőségi tagnak (Budapest 70. postahivatal),

A Magyar Posta elnöke

Kiváló Munkáért

kitüntetésben részesítette *Karsai István* tszb-tagot (Helyközi Távközlési Igazgatóság), *Lakatos Albert* szb-titkárt (Szegedi Postaigazgatóság), *Németh Géza* jszb-titkárt (Sopron 2. postahivatal), *dr. Szabó Gyula* központi vezetőségi tagot (Debreceni Postaigazgatóság) és *Tóth Istvánné* politikai munkatársat (Rádió- és Televízió-műszaki Igazgatóság tszb),

Elnöki Dicséretben

reszénistette *Barta Ernő* szb-tagot (József Távközlési Üzem), *Gárdus Béláné* szvb-elnököt (Borsod megyei Távközlési Üzem), *Lakrovits Gyuláné* jszb-titkárt (Dabas 2. postahivatal) és *Mészáros Ernőt*, a szombathelyi postás sportkör elnökét.

Elnöki Elismerést

kapott *Derecskei Gyula* munkavédelmi felügyelő (Posta Építési Üzem), *Hazai Gábor* szb-titkár (Rádió- és Televízió-műszaki Igazgatóság Országos Mikrohullámú Központ), *Juhász Mihályné* szb-tag (Budapest 112. postahivatal), *Kiss Ferenc* szb-tag (Ferenc Távközlési Üzem), *Magyrits Róbert* jszb-titkár (Újszentiván postahivatal), *Paulik Vincéné* szb-titkár (Székesfehérvár 1. postahivatal), *Vinkó Lajos* jszb-titkár (Nagykanizsa 1. postahivatal) és *Wagner Józsefné* szb-tag (Miskolc Városi Távközlési Üzem).

Emlékezés a Vörösezeredre

Hagyományainkhoz híven rösezered hősi halottainak emléktábláját. Ünnepi beszédet *Reiff Frigyes* mondott, a koszorút pedig *Bakos Béláné* és *Skultéti Antal* helyezte el a népelték a Tanácsköztársaság szakszervezet székházában levő emléktáblánál.

Dr. Németh Adalberta

A szakszervezeti mozgalom mindig nagy figyelmet fordított a képzésre, a munkásoknak a szakszervezeti munkába való bevonására, a dolgozók vezetővé nevelésére. Ezért szervezte a SZOT Oktatási Intézete a **munkáskaderképző tanfolyamot**.

A tanfolyam célja az, hogy a fizikai munkás, művezető vagy technikus munkakörben dolgozó — már jelenleg is valamilyen társadalmi funkciót betöltő (bizalmi, főbizalmi, szb-tag, szocialista brigádvezető, KISZ-vezető stb.) — a szakszervezeti munkához kedvet, elhivatottságot érző munkások számára elméleti, politikai, gyakorlati alapot nyújtson. Ismerjék meg a hallgatók társadalmunk politikai, ideológiai és gazdasági céljait, ezen belül a ma fő feladatait, s azok gyakorlati megvalósításának útjait, módszereit. A tanfolyam tegeye képessé a résztvevőket a szakszervezeti mozgalomban különböző tisztségek ellátására.

A tanfolyam résztvevői korszerű formában feldolgozzák az ML Esti Középiskola tananyagát és elsajátítják a szakszervezeti alapismereteket, és erről bizonyítványt kapnak. Az új ismeretek elsajátítása mellett a tanfolyam elősegíti a politikai-mozgalmi munkához szükséges készség, munkastílus és munkamódszer megismerését és gyakorlását, olyan vezetői készségelemek kialakítását, melyek a mozgalmi munkában nélkülözhetetlenek.

A tanfolyammal kapcsolatos egyéb tudnivalók:

Helye: *Balatonfüred, SZOT Oktatási Intézet*

Idője: 1985. október 21. — 1986. március 14.

Napi elfoglaltság: 8 óra.

A tanfolyam alatt vállalatától a hallgató átlagkereseteket kap.

A tanfolyami ellátás ingyenes.

A hetenkénti hazautazáshoz az útiköltséget az intézet adja.

Pályázati feltételek:

— Munkásállományú vagy közvetlen termelést irányító munkakör;

— A szakszervezetben vagy az ifjúsági mozgalomban szerzett tisztségviselői gyakorlat;

— 35 év alatti életkor;

— Egy hónapnál hosszabb időtartamú mozgalmi iskolai képzésben eddig nem vett részt.

A pályázat módja:

— Pályázhatnak egyének, illetve szakszervezeti bizottságok, párt- és KISZ-szervezetek, vállalatok, intézmények egy vagy több személlyel.

— A pályázatokat 1985. június 30-ig kell benyújtani az illetékes iparági-ágazati szakszervezeti központ szervezési és káderezési osztálya.

— Egyéni pályázatot csak a vállalati szakszervezeti bizottságon keresztül lehet benyújtani.

A pályázat tartalmazza a pályázót:

— önéletrajzát,

— káderekérdőívet,

— az szb javaslatát, melyet a szakszervezeti bizalmi, az illetékes gazdasági vezető és a pártalapszervezet titkára aláírt.

Az egyéni pályázatokat az alapszervezetek akkor is továbbküldik a szakmai központnak, ha a pályázót kérelmélt az szb nem támogatja.

A pályázatokat a SZOT és az iparági-ágazati szakszervezetek illetékesi bírálják el. A döntésről 1985. szeptember 25-ig a pályázók értesítést kapnak.

SZOT Oktatási Intézet Igazgatósága

Balatonfüred

A pénzügyi fegyelmet sem nélkülözheti a mozgalom

Tájékoztató szakszervezetünk 1984. évi gazdálkodásáról

Az elnökség márciusi ülésének napirendjén szerepelt az 1984. évi szakszervezeti gazdálkodásról készített beszámoló. Ebben részletes áttekintést adtunk az év pénzügyi tevékenységéről, apparátusi, területi és alapszervi szinten egyaránt.

A központi vezetőség apparátusa a költségvetésben előirányzottaknak csupán a 87,1 százalékát használta fel. A területi szakszervezeti bizottságok a költségvetésben előirányzottaknak a 82 százalékát használták fel. Viszonylag azért kedvezőbb a felhasználás, mert 1984-ben — a tervezettel szemben — még hitelezett utazási utalványokkal tudták az aktívák utaztatását megoldani.

Több év óta először fordult elő, hogy alapszerveink a tagdíjbevételei terv eddig megszokott 1-2,5 százalékos túlteljesítésével szemben csak 99,7 százalékra teljesítették az előirányzatot.

A tagdíjfizetés helyzetét vizsgálva megállapítható, hogy a tényleges állományba tartozók 98,7 százalékának volt rendezve a tagdíja, míg 1983. év végén ugyanez 99,6 százalék volt. E szám adatok arra utalnak, hogy a tagdíjfizetési készség csökkent, ezért erre minden szinten fokozottabban kell figyelni.

Alapszerveink 1984. évi gazdálkodása a költségvetésben tervezett 1 251 000 forintos forgóalap-felhasználással szemben ismét többlettel zárult.

Az a tény, hogy az alapszervek vagyona ismét gyarapodott, önmagában nem káros — 1984-ben már igen kis mértékben —, s ha emellett a tagság igényeit kielégítették, a politikai célokat megvalósították és az ésszerű takarékosagát alkalmazták, akkor még örvendekes is.

Az alapszervezetek bevételeinek jelentős részét, 55 százalékát a tagdíjból származó alaprészesedés adja. Az elmúlt év 2,4 százalékos túlteljesítéséhez viszonyítva az 1984. évi alaprészesedés 0,2 százalékkal alacsonyabb a tervezettnél.

Az alapszervi felhasználások 14,1 százalékkal magasabbak az előirányzottaknál. A túlteljesítés jó része az egyéb szociális, kulturális és sportfelhasználásoknál jelentkezik. A szociális kiadásoknak mintegy felét a szakszervezeti segélyek (intézményes és rendkívüli) teszik ki, ami elvileg örvendekes. Az intézményes segélyek összege kötött (600, illetve 1200 forint), tervezése nehéz, de viszonylag reálisra sikerült. A rendkívüli segélyek egy főre eső átlaga 769 forint, ami magasabb az elmúlt évinél, de alatta marad az alapszervezetek által a költségvetésben tervezett 854 forintos átlagnak. Ez az átlag a segélyezett létszáma növekedésének, valamint a tervezettel szembeni kifizetett segélyösszeg csökkenésének a következménye. A 2 617 000 forint rendkívüli segélyből 2 300 000 forintot kaptak a nyugdíjasok és a nagycsaládosok, valamint a gyermeküket egyedül nevelők.

A segélyezés összességében a lehetségestől jelentősen elmaradt. Amíg a költségvetés 6 210 000 forintos segélyezési előirányzatot tartalmazott, valójában az alapszervek csak 6 031 000 forintot fizettek ki.

A tervezett, illetve tényleges segélyezésnek tagdíjbevételeiben számított részaránya 18,6, illetve 18 százalék a lehetséges 20 százalékkal szemben. Az alapszervezeteknek erre jóval nagyobb gondot kellene fordítaniuk.

Az egyéb szociális felhasználás viszont a tervezettnél 26,2

százalékkal magasabb. A túlteljesítés ellenére meg kell jegyeznünk, hogy az alapszervezetek az idők éve alkalmából történt felmérést nem használták fel kellőképpen a nyugdíjasokkal kapcsolatos gondoskodásra. A nyugdíjasokkal összefüggő felhasználások 1 438 000, a nőnap, anyák napi, gyermeknap kiadások pedig évente 2 749 000 forintot tettek ki.

A kulturális kiadásokat 137,6 százalékra teljesítették szakszervezeti szerveink. Ezek közül kiemelkednek a kulturális rendezvények, a kirándulások a kulturális beszerzések költségei.

A szervezési felhasználásokból 2049 társadalmi aktív, bizalmi részesült jutalomban, amelynek átlaga 376 forint volt. Ez az átlag évről évre örvendekesen nő.

Az alapszervezetek pénz- és értékcikkállománya az 1983. év végi helyzethez képest 5 053 000 forinttal csökkent, ami csaknem teljes egészében abból adódik, hogy a SZOT a beutalójegyeket csak 1985 első negyedévére adta ki.

A Magyar Posta átszervezésének a következtében különösen a budapesti alapszerveknél történnek lényeges változások (megszűnés, összevonás), így az 1985. évre szóló (első negyedévi) beutalójegyekből az érintettek nem is kaptak.

Évek óta visszatérő gond az olyan üdülőjegyek elhelyezése, amelyekre nincs jelentkező. Több alkalommal javasoltuk, hogy e jegyeket jutalomként adják oda a társadalmi aktívák, nyugdíjasoknak, annál is inkább, mert az 1983. évi 36 000 forintos veszteséggel szemben 1984-ben már 59 000 forint értékű üdülési lehetőség veszett kárba. A jövőben az eddigiek-nél fokozottabb munka szükségessége a területen is.

Machács Jánosné

A részesedési alap felosztásáról

1985. január 1-vel a bérszínvonal szabályozását felváltotta a keresetszínvonal szabályozása. Ez több szempontból is újat jelent. Így például:

○ egyformán kell elbírálni a dolgozók részére kifizetett díjazásokat, függetlenül attól, hogy azok a beralap vagy az érdekeltségi alap terhére lettek-e elszámolva;

○ a vállalatok — így a posta is — maguk döntenek el, hogy elsősorban a bért, vagy az érdekeltségi alapot fejlesztik-e;

○ lényeges változás, hogy az érdekeltségi alap (rég megnevezéssel: részesedési alap) terhére előre, évközben semmiféle jogcímen nem lehet kifizetést teljesíteni. Vagyis: csak az előző évben már megtermelt nyereségből képzett anyagi ösztönzési célú érdekeltségi alaphoz lehet a tárgyévben a dolgozók részére fizetni;

○ a jóléti és kulturális alapot továbbra is ki lehet — túllépés esetén ki kell — egészíteni az érdekeltségi alaphoz, de ez a dolgozók anyagi érdekeltségi célú kifizetéseit nem terheli.

A Magyar Posta ez évi tervében — az 1985-ös kifizetésre — a keresetszínvonalon belül kifizetésekre mintegy 190 millió forint anyagi ösztönzési célú érdekeltségi alapot irányzott elő. Ennek képzését az 1984. évi gazdasági eredmények lehetővé tették.

Az alap felosztása

Az érdekeltségi alaphoz *elsősorban* a középfokú postaszerveknek kell adni akkora összeget, amekkorát az 1984. évi belső érdekeltségi rendszer keretében munkájukkal kiérdemelték, de a múlt évben nem fizettek ki. Ez 89,5 millió forint, ami 6,6 napi bérnek felel meg.

Az átlagon belül a napok száma postaszerveként nagyon eltérő. Az 1984. évi szervezeti felépítésben a legkevesebb 0,7, a legtöbb 11,3 nap volt. Ezek az új szervezetben az összevonással némiképp módosultak.

Ezt a nagy szóródást két tényező idézte elő. Egyrészt az 1984. évi évközi felhasználás eltérő gyakorlata, másrészt a belső érdekeltségi rendszer, illetve az abban meghatározott feltételek teljesítése, vagy nem teljesítése. A belső érdekeltségi rendszer keretében kiérdemelt anyagi ösztönzésre felhasználható érdekeltségi alap napjainak száma — a múlt évi postai szervezetben — 4,9 és 13,1 nap között mozog.

Másodsorban ebből az alaphoz kell fedezni az 1985-ben esedékes törzsgárdajutalmakat. Továbbá a múlt évben a középfokú postaszervek között folyó munkaversenyben kiérdemelt kitüntetésekkel járó jutalmakat. Ezekre a posta központilag adja az összeget, így 2,7 napnak megfelelő, mintegy 35 millió forint alapot központi kezelésben tart.

A két kötelezettség teljesítése után fennmaradó rész saját elhatározás szerint használható fel. Ennek terhére a Magyar Posta elnökének és a Postások Szakszervezetének együttes döntése alapján a középfokú postaszervek két nap többletkifizetési lehetőséget kaptak. A központi kiegészítéssel a kifizethető év végi részesedés elérte az 1984. évi szintet.

A középfokú szervek döntései

A középfokú postaszervek tehát az évben átlag mintegy 8,6 napnak megfelelő anyagi ösztönzési célú kifizetésekkel rendelkeznek. Saját hatáskörben döntenek el, hogy ebből mennyi év végi részesedést, prémiumot és jutalmat fizetnek ki, továbbá hogyan jutalmazza a munkaversenyben kitűnt dolgozókat, kollektívákat.

A múlt évben készült felhasználási előirányzat a döntési szabadságot ugyan némiképp befolyásolja, a keresetszabályozással kialakított új gazdálkodási feltételek között azonban célszerű ennek felülvizsgálata, újraértékelése. El kell dönteni, hogy:

● mennyi legyen az az összeg, amellyel a múlt évi munkaeredményeket jutalmazzzák (ez történhet év végi részesedés, prémium vagy jutalom formájában);

● mennyi maradjon meg az idei évközi kifizetésekre. Ennek összege és felhasználása nem közbömbös az 1985. évi tervteljesítést illetően. A munkaverseny-mozgalom eredményeinek évközi értékeléséhez célszerű anyagi fedezetet tartálékolni. Cikkünk megjelenésekor a középfokú postaszervek a döntésen már túl vannak, az év végi részesedést kifizették. Szándékunk a dolgozók tájékoztatása volt az elért eredmények alapján teljesíthető kifizetésekről, továbbá elő kívánjuk segíteni az új keresetszabályozással megváltozott gazdálkodási környezetben való eligazodást.

Tóth Pálné

A hetedik szakszervezeti ifjúsági napok keretében a Szakszervezetek Budapesti Tanácsa, a KISZ Budapesti Bizottsága, a Fővárosi Köznevelésbizottsági Tanács és a Fővárosi Munkavédelmi Felügyelőség

Munkavédelmi, közlekedésszabálysági és a szabadidős baleset-megelőzési ismeretekből

vetélkedőt hirdet.

A vetélkedő célja:

A fiatalok munka- és egészségvédelmi, közlekedésszabálysági, valamint a szabadidős balesetelhárítási ismereteinek bővítése, azok gyakorlati alkalmazásának a megismertetése.

Résztvételi feltételek:

A vetélkedőn részt vehetnek a budapesti gazdálkodó szervezetek 3 főből álló csapatai. A csapattagok életkora nem haladhatja meg a 35 évet és munkavédelmi beosztású vezető vagy dolgozó, valamint gépkocsis-előadó a vetélkedőn nem vehet részt.

A verseny lebonyolítása:

1. A jelentkezők részére postai úton megküldik, vagy személyesen átvehetik az előselejtező kidolgozandó, írásos feladatait. A beküldött feladatokat bíráló bizottság értékeli.

2. A legmagasabb pontszámot elért 15 csapat részt vesz az 1985. szeptemberi nyilvános döntőben.

3. Az előselejtező írásbeli feladatait igényelhetők: a Szakszervezetek Budapesti Tanácsának munkavédelmi osztályától Budapest VI., Dózsa György út 84/b. 1415 — a Szakszervezetek Budapesti Tanácsának kerületi szakmaközi bizottságainál.

4. Az írásos feladatok beküldési határideje: 1985. június 1. A döntőben részt vevő csapatok díjazása: I. díj: 15 000, II. díj: 12 000, III. díj: 9000, IV. díj: 6000, V. díj: 4500, VI. díj: 3600 forint. A helyezést el nem ért csapatok értékes tárgyjutalommal részesülnek.

SZIN Operatív Bizottság

Kimagasló eredmény, csökkenő ösztönzés?

1984 rendhagyó évné számát a postai újtómozgalomban. Az április 12-én életbe lépett új Posta Újtási Szabályzat a korábbinál lényegesen ösztönzőbb feltételeket teremtett az újtó-, alkotó munkához.

Valószínűleg ez is hozzájárult, hogy az elfogadási arány kivételével a mozgalom valamennyi fontos mutatójában kimagasló eredményt hoztak az elmúlt év újtásai a Magyar Postának.

111 396 200 forint — nem tévedés, több mint százmillió forint — a kimutatható postai eredmény, és ez mindenképpen figyelemre méltó teljesítmény.

Nőtt az újtási kedv

Az elmúlt évben mintegy 300-zal nőtt a javaslattevők száma, amely mintegy 6 százalékos fejlődés. A munkamozgalom egymást erősítő kapcsolataiban itt figyelemre méltó, hogy a 4621 javaslattevő több mint 60 százaléka szocialista brigádtag. Az 5-6 százalék körüli fejlődési trendet meg kellene őrizni ahhoz, hogy belátható időn belül legalább minden tizedik postás dolgozónak legyen újtó gondolata.

A 2552 benyújtott javaslatból 1984-ben 1237-et fogadtak el újtásként, s ha több évre visszatekintünk, azt látjuk, hogy az elfogadási arány 50 százalék körül stabilizálódik a postán, vagyis csak minden második javaslatból lesz újtás.

Egészen más a helyzet a hasznosítási arányt illetően. Az 1980 óta eltelt négy évben is 100 százalékos fölé volt a hasznosítási arány, ami első megközelítésben furcsának tűnhet. Mi

Ha ehhez még hozzátesszük, hogy ezt a hasznosított újtásoknak mindössze 10 százaléka (132 újtás) hozta, akkor a kimagasló jelző sem túlzás, hiszen az átlag meghaladja a 800 000 forintot.

Mint az a mellékelt kis ábrából is látszik, az említett eredmény mögött a mozgalmi oldal erősödése tapasztalható. Egyre többen érzik, hogy a posta megújulásában a postás dolgozók innovatív készségének is jelentős szerepet szán a posta vezetőség. Ez a szándék az új szabályozásból, úgy hisszük, egyértelműen kitűnik. A dolgozók készségéről pedig beszéljenek a számok és ami mögöttük van.

viheti ezt a mutatót 100 százalék fölé? Két dolog, az egyik, hogy nem abban az évben hasznosítanak újtásokat, amikor elfogadják, a másik pedig, hogy más vállalatnál, postaszervtől átvett újtásokat is hasznosítanak. Tartósan mindenképpen a több területen hasznosított újtások vihetik e mutatót 100 százalék fölé. Látászik tehát, hogy a postaszervek adják-veszik a széles körben hasznosítható újtásokat, ez örvendetes tény.

Hogyan állunk az ösztönzés-sel?

Az eddig elmondottakból úgy tűnik, meglehetősen postai újtómozgalom. Az ösztönzőbb feltételek mozgásba hozták a dolgozók fejében rejlő belső tartalékokat. Nézzük, mit mutat a gyakorlat, milyen az anyagi ösztönzés az új szabályozás lehetőségein belül. Segítségül álljon itt egy táblázat:

Év	Újtások eredménye	Kifizetett újtási díj	Díjkulcsátlag
	(ezer Ft)	eredmény eszmei alapon (E Ft)	eredmény össz. díj alapon (%)
1983.	46 754,2	1 451,1 2 936,6 4 387,7	3,10 9,38
1984.	111 396,2	2 193,1 2 936,9 5 130,0	1,97 4,61

Ha egyenes következtetést akarnánk levonni, azt mondhatnánk, az eredmény több mint a duplája, az ösztönzés pedig csak szinte a fele az előző évné. Mit írunk erről az 1983. évi novemberi számunkban?

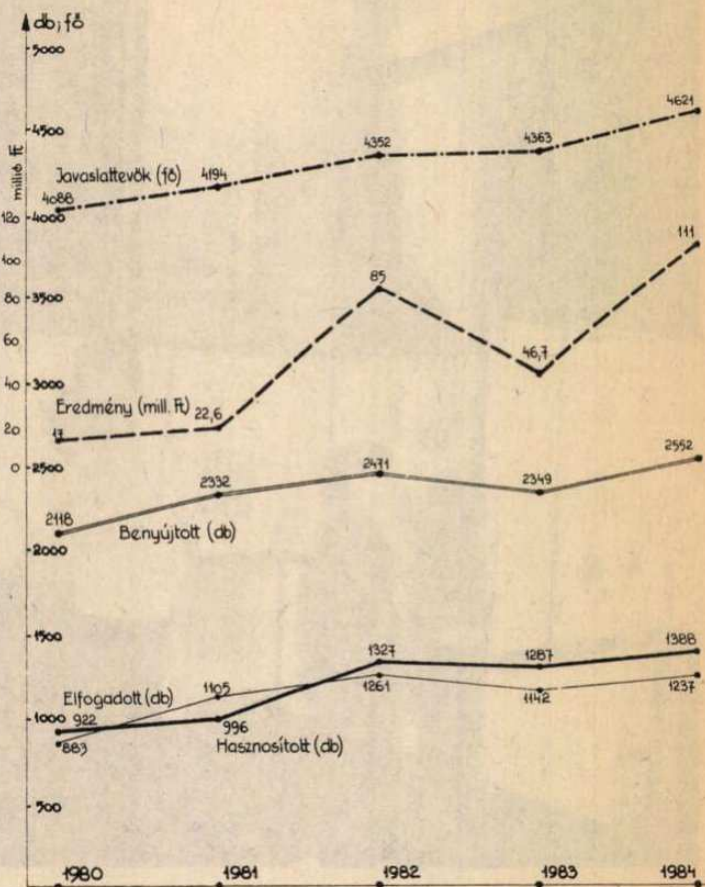
„Az újtási díj mértékére vonatkozó szabályozás egyértelműen az újtói érdekek szem előtt tartásával változott. Kiindulási díjkulcs 8 százalék. Az újtás átadása esetén pedig az átadónál jelentkező haszon 20 százaléka. Ezen értékeket díjkulcsnövelő, illetve díjkulcs-csökkenő tényezők befolyásolhatják.”

1983-ban örültünk a táblázatban látható 3,1 százaléknak. Mert ha máshol nem, de legalább a kalkulált újtásoknál közelítsen a díjkulcs a szabályozás adta lehetőséghez. Itt természetesen sok mindent figyelembe kell venni, ha értéktelket mondunk. Elsősorban azt, hogy az elmúlt évben több nagy értékű, milliós eredményt hozó újtást hasznosítottak, és ezeknél a befektetett szellemi tőke arányában lényegesen alacsonyabb díjkulcs állapítható meg. Vagy itt van a munkaköri kötelesség kérdése, ami esetén-

A feladattervek szerepe

Még mindig az ösztönzésnél maradv a anyagiakon túl nem árt szót ejteni irányítási, szervezési kérdésekről sem. Az újtási feladattervek, előszerződések, pályázatok olyan eszközök, melyekkel az elképzelt, tervbe vett postai feladatok megvalósítására lehet az újtó gondolatokat mozgósítani.

Már a feladattervek kiírásánál is igen szélsőséges a kép a postaszerveknél. 0-tól 66-ig szórt a kiírt feladattervi pontok sora 1984-ben. Az összes (280) kiírt pontból 84-et oldottak meg újtással és ez nem mondható jó aránynak. A kiírásokon túl tehát egyértelműen gond van a belső

tartalommal és a kiírást követő mozgósítással.

A tartalmi gondok talán három fő téma köré csoportosíthatók. A megoldandó feladat szakmailag nincs eléggé körülírva, a kiíráson belüli különbség nem ösztönöznek, nem állnak arányban a kiírt feladattal, és sok olyan feladatot írnak ki, amelyek évek óta megoldatlanok, a feltételek hiánya vagy más miatt.

A mozgósításban mindezt tehetjük a rossz gyakorlat, amikor is a kiírást követően az ösztönösség a jellemző, vagyis ha jelentkezik újtó, akkor talán megoldás is születik. Kevés helyen él még ma az a módszer, amit évek óta „szajkóznak” szakmai és szakszervezeti fórumokon, hogy ne csak a feladat keresse az embert, hanem az újtómozgalom irányításáért, szervezéséért felelős szakemberek, társadalmi tisztségviselők, aktivisták keressék meg, és ha szükséges, szervezzék akár csoportba — komplexbrigádba — azokat a „fejeket”, amelyekben a megoldás valószínűsége rejlik.

S ha már a díjazásnál említünk példákat, tegyük meg itt is azzal a szándékkal, hogy az említettek talán kicserélik kedvező tapasztalataikat, módszereiket.

Kezdjük a pozitív példákkal:

● A Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság 66 feladattervi pontot írt ki az elmúlt évben, és ebből 23-at, a hasznosított újtásoknak 14 százalékát meg is oldották;

Mészáros József

A Közlekedéstudományi Egyesület postai és távközlési tágozatának május havi programja

Május 14. (kedd), 15 óra, VI., Nép-köztársaság útja 3. Biczó Ágnes — Kontra Lászlóné: A számítógépes költséginformációs rendszer koncepciója.

Május 15. (szerda), 9.30 óra, VI., Benczúr utca 27. (Postás Művelődési Központ). Dr. G. Tóth Károly: A műholdas távközlés és műsorszórás szerepe és lehetőségei Magyarországon. Tormási György: Újabb országos fedésű tévéprogram sugárzásának a lehetőségei. Jász Gábor: A kábelés televíziórendszerek helyzete és szerepe a hírközlésben. Bartha József: A kábelés televíziórendszerek hazai fejlesztésének feladatai.

Május 17. (péntek) 14 óra, VI., Nép-

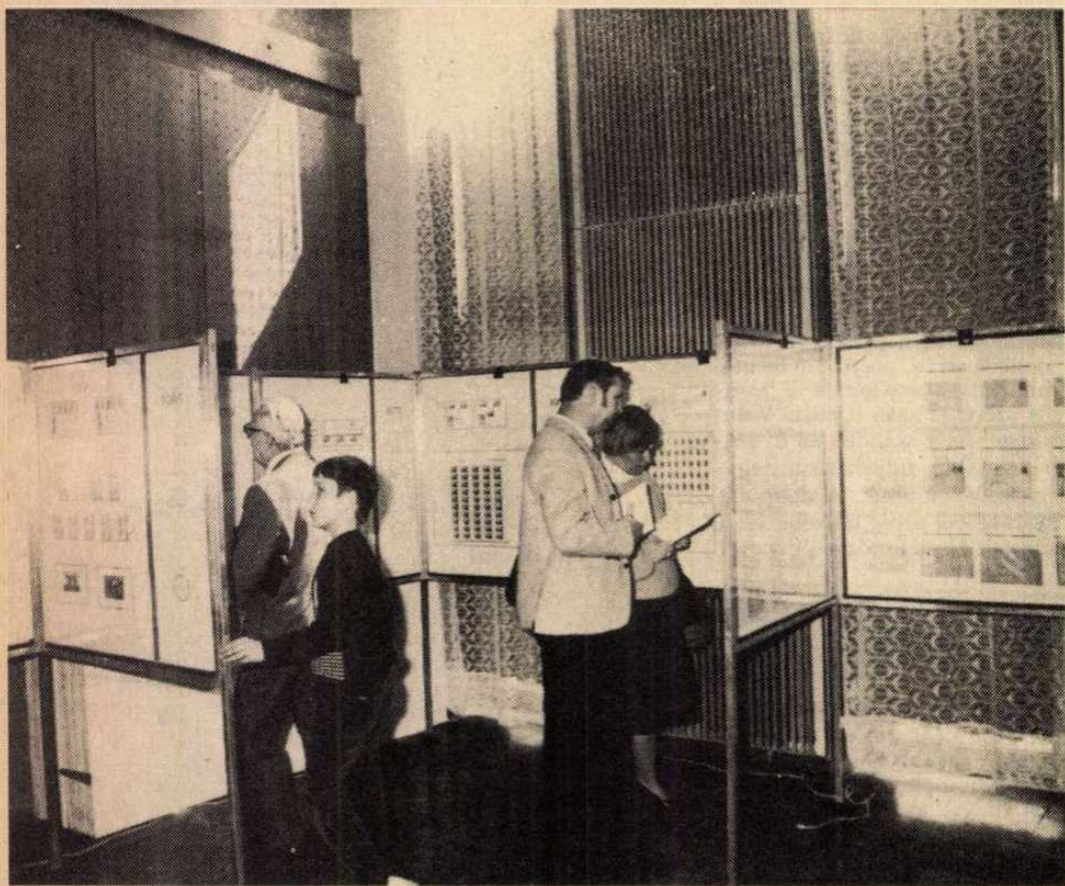
köztársaság útja 3. A távközlési világnap alkalmából Távközlés a fejlődésért címmel több előadással álló megemlékezést tartanak.

Május 22. (szerda), 15 óra, VI., Nép-köztársaság útja 3. Marosvicsky László: A Posta Kísérleti Intézet számítástechnikai koncepciójának kialakítása.

Május 28. (kedd), 15 óra, VI., Nép-köztársaság útja 3. Horváth Csaba: A 3M munkaszervezési módszer alkalmazása a postahivatali felvevő munkahelyek korszerű kialakításában.

Május 29. (szerda), 15 óra, VI., Nép-köztársaság útja 3. Horváth László — Szegedi László: Tájékoztató a British Telecomnál tett látogatásról.

Filatéliai csemegék Kecskeméten

Országos bélyegkiállítás nyílt március 29-én a kecskeméti Erdei Ferenc Művelődési Központban. Ezzel az eseménnyel ünnepelték meg a MABÉOSZ égisze alatt működő bélyeggyűjtő körök tagjai hazánk felszabadulásának 40. évfordulóját. A kiállítás összefoglalása volt annak az eseménysorozatnak, amelynek keretében országsszerte közönség elé léptek anyagaikkal a filatelisták, hogy méltóképpen köszöntsék az ünnepet.

A tárlók anyagai felölelték az elmúlt 40 év történetét, az újjáépítés korszakától egészen napjaink történetéig. Együtt a bélyegeken és a levelezőlapokon felidéztek a felszabadítás hősi harcait, tisztelegtek az elesett hősök emléke előtt.

Az ünnepélyes megnyitón Horn Dezső, a MABÉOSZ elnöke üdvözölte a kiállítókat és a közönséget. Beszédében kiemelte: ez a kiállítás is bizonyítást adja annak, hogy a filatelista tevékenység nemcsak szórakozás, hanem politikai események tükrözője és a bélyegkiadását szerény ihletője is lehet.

Elsőként a postások közül Április 4. Érdemrend

Karcsú alakját, rugalmas mozgását, az egész lényéből áradó derűt bármely fiatal lány megirigyelhetné.

— Boldog, elégedett ember vagyok. Olyan korban élhetek, amikor a jóra való törekvés egy egész társadalomnak a célja, és mert évtizedeken át azt a munkát végezhettem, aminek a szebb életbe vetett hit volt a mozgatórugója.

Akkor már a 62-es hivatalban, a expedicióban dolgozott. Három esztendővel később került a mozgálmobba, ahol 1957-ig a sportosztály munkatársa volt. Ezek az évek különösen emlékeztetnek számomra: aktív sportolóként, majd élsportolóként sorra aratta a győzelmeket csapatával a nagypályás női kézilabdában; „zsinórban” tizenegyszer nyertek magyar bajnokságot.

A meghatározó élményt azonban mégis az jelentette Hegedűs Istvánnak, hogy 1948-ban ismerkedett meg azokkal a sajnós, ma már nem élő, kiváló postásokkal, Bástya Rezsővel, Mészöly Gézával, Csáki Lászlóval, akikről életre szóló elkötelezettséget, munkas és ügyszeretetet tanult.

— Hat kerületi titkárság működött akkoriban együtt az országban a postaigazgatóságokkal, hogy a körülbelül kilencven helyi csoport tevékenységét összefogja, segítse. Ennek voltak fáradhatatlan irányítói hajdani tanítóm, akik, állítom, verbeli szakszervezeti politikusok voltak. A mozgalom ezekben az időkben minden eszközzel a gazdasági eredmények javítására törekedett: szervezett és propagált, fejlesztett és továbbfejlesztett, rengeteg feladata között például a munkaverseny elindításáért, fellendítéséért. És legalább ennyi energiát fektettek a tisztségviselők abba is, hogy megszervezzék az intenzív szakszervezeti oktatásokat, melyeken a postás dolgozók a politikai alapgazdaságokat ismerték meg.

1952 óta tagja a Postások Szakszervezete központi vezetőségének. Az akkor lezajlott V., s az ezt követő többi kongresszusnak azokat az irányelveit, hogy a postások műveltségi, szakképzettségi színvonalát állandóan emelni, kulturális, sportigényeiket kielégíteni kell, máig meghatározó érvényűnek tartja. És legalább ilyen fontosnak a szakszervezet tömegkapcsolatának az erősítését, a felvilágosító, ismeretterjesztő munkáját, a nyílt és őszinte eszmecserét, amelyet meggyőződése szerint a posta vezetőinek és a tisztségviselőknek mindig együtt kell szorgalmazniuk.

1962-től nyugdíjba vonulásáig a szervezési és káderosztály vezetője, 1963-tól a központi pártalapszervezetének a titkára volt. Lehetetlen feladatot nem ismerő gazdasági, politikai irányító, a munkát mindig számon kérő, szigorú főnök, aki azonban „verekedni” is tudott beosztottjaiért.

— Ebben is kezemre járt a szerencse. Olyan ragyogó munkatársaim voltak, akik szerettek és akartak dolgozni, ezért én is becsültem, szerettem őket.

— Nem, nem unatkozom most sem — nevet a kérdésen. — Társadalmi munkát három helyen is végzek: a szakszervezet központi vezetésében, a PSE elnökségében s a XIV. kerületi pártbizottság fegyelmi bizottságának a tagjaként. Rendszeresen járok úszni, és természetesen végigszurkolom a lányok valamennyi kézilabda-meccsét. Van elég dolgom otthon is, egy jól sikerült, szép házasságban, egy ugyancsak „szakmabeli” férj oldalán.

Számos kitüntetés mellett a Szakszervezeti Munkáért és a Munka Érdemrend arany fokozatának, a Felszabadulási Emlékérem, valamint a Sport Érdemérem kitüntetésnek is birtokosa. A legrangosabbat a minap a Parlamentben nyújtották át neki. A Felszabadulásunk 40. évfordulóján először kiosztott Április 4. Érdemrendet.

Nem sokan kapták meg az országban.

S. Zs.

Több vetélkedő — növekvő műveltség

Az utóbbi hónapokban a Budapest 70-es hivatalnál csaknem egymást érik a különböző vetélkedőkre való felhívások, vetélkedésre csalogató plakátok. Mindenki kedve szerint választhatott, hogy milyen formában szeretné összemérni tudását, s versenyezhetett egy-egy osztály csapatában, vagy mint brigádtag a szocialista brigádok vetélkedőjén.

A versenyzésre való felkészülés különös bizsergést hozott a hivatal életébe. Legjobban ez a szakszervezeti könyvtárban érződött, amikor is a szellemi toltók kitöltésekor, vagy a döntők előtt közösen forogtak a lexikonok és a különböző szak-könyvek.

A legjátékosabb, a legvidámabb talán a KISZ-esek és a nyugdíjasok klubja körében lebonyolított „Kell a jó könyv” olvasópályázat kérdéseit feldolgozó vetélkedő volt. A könyvtár az országos pályázatra megadott kötelező irodalomból állította össze a kérdéseket, s a versenyzőknek megfelelő példányban adott könyveket. A résztvevők az elolvasott művek ismeretében biztosan válaszoltak a feltett kérdésekre, s a verseny végén a pályázati lapok helyes kitöltésén fölül — amelyekkel még sok értékes jutalmat is nyerhetnek az országos sorsoláson — egy kellemes és vidám délután emlékével távozhattak a könyvtárból.

Elmélyültebb felkészülést igényelt a jelentkezőktől a hazánk felszabadulásának és a Postások Szakszervezete megalakulásának 40. évfordulójára rendezett „40 év szabad hazában” című vetélkedő. A Postás Dolgozóban megjelent, valamint a szakszervezeti bizottság által az osztályok dolgozóihoz külön is eljuttatott felhívás élénk érdeklődésre talált, s már

a vetélkedő „bemelegítőjében” is — azaz a szellemi toltó kitöltésében — sokan részt vettek. Ezt követően baráti, munkatársi alapon, vagy egy-egy brigád tagjaiból alakult csapatok hozzáfogtak a megadott irodalom feldolgozásához. Hogy a jegyzékek szereplő könyvek a könyvtárban megtalálhatók legyenek, abban készséggel segített a Forgalmi Posták Pártbizottsága, a szakszervezeti bizottságuk és nem utolsósorban a központi könyvtár is.

A hivatali döntőn a vetélkedő játékos jellegét, változatosságát elősegítette a központi kitűzőn szerkesztett anyag, a témakörök sokszínűségével, a feladatok különböző megoldási lehetőségeivel. A csapatok teljesítménye lelkiismeretes, alapos munkáról tett tanúságot.

Ugyanez mondható el a szakszervezeti bizottság által hirdetett — szintén a 40. évforduló tiszteletére rendezett — általános műveltségi vetélkedő döntőjéről is, amelyen a szocialista brigádok mérték össze ismereteiket. A versenyen érződött, hogy a hónapok óta tartó állandó felkészülés során szerzett ismeretanyag már magabiztosságot adott a csapatoknak. Hogy az azonos témakörben a tudás mennyivel elmélyültebbé vált, jól mérhető volt a kérdésekre adott helyes válaszok arányából. Az eredményhirdetésnél mindenki egyformán érezte, hogy nem dolgoztak hiába sem a kérdések összeállítói, sem a versenyzők a felkészülésük során.

Az ilyen vetélkedők nem csak dolgozóink tudását gyarapítják, remek alkalmat nyújtanak a szabad idő jó hangulatú, mégis hasznos eltöltésére, a közösségi, kulturális élet fellendítésére is.

Horváth Károly

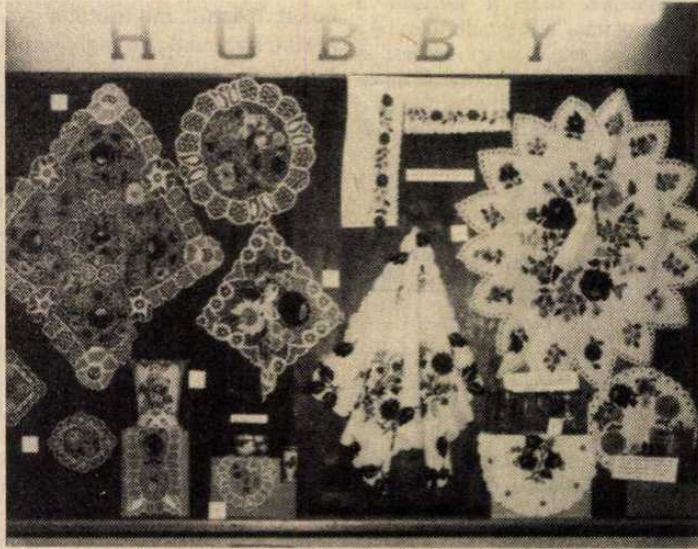
Hasznos időtöltés

A Miskolc városi Távközlési Üzem KISZ-vezetősége a forradalmi ifjúsági napok tiszteletére az üzemben hobbi kiállítást rendezett.

A kiállításon igen szép, izlészessé összeállításban különféle gyűjtemények, alkotások és ritkaságok láthatók. Mintegy an-

nak bizonyítékául, hogy az üzem dolgozói szabad idejüket kulturáltan töltik el.

A kiállítást rendező KISZ-vezetőség az eredményes társadalmi munka szervezéséért a városi KISZ-bizottságtól megkapta a Városért vándordíjat, plakettet és oklevelet. H. D.

Emlékezés a Nagyságos Fejedelemre

Mikes Kelemennek, Rákóczi Ferenc hűségese kamarásának levele nénihez, Rodostó 1735. március 25. ... Hat órákor, mikor fel szokott öltözni, a házába megyek, de micsoda ijedsébe nem esem, mikor meglátom, ábrázolja — aki is természetesen szerint mindenkor piros léven — úgy elszárgult, mintha safránnnyal megkenték volna. Édes Néném, kérjük az Istent, hogy tartsa meg ezt a nagy embert, akit ellenségei is nagyra tartanak ...

Április 8. ... Az Isten árvaságára téve bennünket és kivévén ma közülünk a mi édes urunkat és atyánkat három óra után reggel. Hullassuk bőszéggel könnyeinket, mert nagy árvaságra jutottunk ... Így távozott 250 évvel ezelőtt az árnyékvilágból II. Rákóczi Ferenc, a magyarországi szövetkezett rendek vezérő fejedelme; földi maradványai az általa annyira szeretett Kassa város székesegyházának kriptájában nyugszanak.

Rákóczi Ferencnek a magyar nemzet függetlenségének és szabadságának védelmében szerzett érdemeit, az általa hozott áldozatot az idők távlatában mindjobban értékeljük. Írásom nem kíván hivatottabb méltatásokkal versenyezni, csupán az általa létrehozott postahálózat működésére utaló két

dokumentumot szeretném a mai postásoknak bemutatni, tisztelegve ezzel emléke előtt halálának évfordulóján.

I.

A fejedelemnek Borsod megyéhez intézett rendelete, melyben bejelenti és indokolja a főpostamester személyében bekövetkezett változást. Felhívja a vármegyét, hogy a Kosovics Márton postaigazgató által kívánt segítséget a szolgálat érdekében adja meg.

Méltóságos, tiszteendő, nagyságos, nemzeti ... uraim. Üdvözlét és minden jót. Az időnek változó sorsához képest, több hazánk közjává illő dolgok között az posták állapotjait, mely nagy zűrzavarban vala, már alkalmasint másfélsz esztendővel fogva (ha előbbi folyamatjának sokféle fogyatkozásokkal egyesített rendjét elhalgatjuk is), nem szükség hosszas leírással az nemes vármegye eleiben terjesztünk, mint hogy jól tudjuk, tapasztalhatta ki-ki, és legközelebb azon érdemes fiai édes hazánknak, az kiknek a nemzeti ügynek elősegítésében leggyakrabban magok kímélési nélkül gyakorlatot gyűlekezésük. Szükséges lévén annak okáért arról is

olgy bizonyos rendet szabnunk, az mely szerint mind in comuni (közügyben) mind pedig in privato (magánügyben) is az megkívántató communicatiók (érintkezések) egyenes ösvényi reducaltassanak (helyreállításnak); rendeltük nemzeti vitélő Kosovics Márton hívunket, tapasztalt aktivitásához képest nemcsak azon egy magyar igaz vér, hanem a confederatio (szövetség) által is mind egy megdupplázott nemzet-séges szeretetbeli láncal egyben kapcsolt hazánkban az postaságbéli hivatal directorának, olly instructiót adván eleiben, melynek küvettésével az eddig tartott confusiók (zavarok) elháríthatassanak. De mivel olly közjóra célozó intentumunk (szándékunk) az közönséges concursust (összejövet) megkivánja, akartuk az nemes vármegyének eleiben terjesztetni, egyszersmind intimálni (tudatni) is, hogy azon postaságbéli rendes hivatal anyival is inkább jó folyamatra eredvén, ki ki abból kiáradó javát tapasztalhatta. Valamikor megnevezet directorunk kiadott instructiója szerint, vagy az idő forgásához képest occuráló (előforduló) szükségekre nézve az nemes vármegyéhez recuralni (fordulni) fog, az nemes vármegye mind azoknak önkint való készséggel következő prospe-

ráltatásával (sikerre juttatásával) mutassa meg, mely szívesen kívánja mindenkinek a nemzeti ügyek jó kimunkálódni. És mivel ezen szükséges szolgáltat alkalmas személyeket kíván, megnevezett director hívunk requisitiójához (megkereséséhez) képest postamester-ségre és veredáriusságra, az holott kívántatni fog, olly subiectumok (személyek) állításával subvniáljon (legyen segítségére) a nemes vármegye, az kik azon terhes szolgáltatnak egészen megfelelhessenek és alkalmasoknak tapasztaltathassanak. Egyébként fentcímzett urasoktoknak jó egészséget kívánunk.

Kelt Munkács mezővárosunkban, 1707. augusztus 5-én. Fentcímzett uraságtoknak szolgálatára készen

Rákóczi Ferenc sk.
Aszalai Ferenc sk.

II.

Kosovics Mártonnak, a magyarországi posták direktorának körlevele Kassa, Eperjes és Lőcse postamestereinek, melyben bejelenti a posták irányításának átvételét, és figyelmezteti őket a szolgálat gondos ellátására.

Látogatók a testvérmegyéből

A Budapest vidéki Postaigazgatóság és a területi szakszervezeti bizottság meghívására hazánkba látogatott a szovjet-unióbeli Kemerovónak, Nógrád megye testvérmegyéjének postás delegációja, viszonzva magyar kollégáik látogatását.

Itt-tartózkodásuk rövid hete alatt megismerhették hazánk egy kis részét, Nógrád és Komárom megyét, fővárosunkat, a magyar tél számukra szokatlan enyhességét, a téli vásár színes forgatagát. Több szakmai és baráti találkozókat vettek részt, ahol ismerkedhettek a magyar postások hétköznapijaival, örömeivel és gondjaival.

Szathmári Géza igazgató, munkatársaival, a társadalmi szervek képviselőivel együtt megismertette őket az igazgatóság szakmai tevékenységével. **Mundruczó Kornél** tszbtitkár a Postások Szakszervezetének a felépítését, ezen belül a területi szakszervezeti bizottság tevékenységét, idősebb feladatokat ismertette. Összintén szövegeket mondottak, problémáikról. A tájékoztató után a vendégek elmondták, hogy az elhangzottakból saját tevékenységükre, gondjaikra ismertek.

A vendégek elmondták, hogy náluk is gazdaságtalanok a fiókposták és az I–III. osztályú hivatalok, így élénken érdeklődtek a Magyar Posta, s ezen belül a Buvig kezdeményezései

iránt, ahogyan ezeket a hivatalokat igyekeznek rentábilissá tenni (pl. gyógyszer-szolgáltatás, Vólán-jegyek árusítása stb.).

Náluk a beruházások nem tartoznak a posta kötelekéhez. Ha például új lakótelepet adnak át, ott már eleve a lakótelep tartozékaként megépíti a kivitelező a postahivatalt is. Általános jelenség ott is, hogy a postások bére elmarad az iparban dolgozóktól. A műszerészek bérének 70 százaléka alapbér, a többi a prémiumból és a pótlékokból tevődik össze.

A Postások Szakszervezetének a székházában **Csáki Lászlóné** főtitkár a delegációt kötelesen, baráti beszélgetéssel fogadta. Elmondta, hogy szoros kapcsolat alakult ki a szovjet szakszervezettel, mi is készülünk a moszkvai szimpozionra. Röviden tájékoztatta az elvtársakat a hazánkban ez évben zajló jelentős évfordulókról, eseményekről. Hazánk felszabadulásának 40. évfordulóját említve valamennyiünk nevében kifejezte háláját a szovjet népek azért, amit tettek, azért, hogy ma mi is a szocializmust építhetjük. A Magyar Posta tevékenységét ecsetelve mutatta be a Postások Szakszervezetének helyét, szerepét e közös munkában, e közös feladatvállalásban.

A vendégek elmondták, hogy a nagy földrajzi távolság ellenére az előttük álló feladatok és gondok hasonlóak. Ők is készü-

nek pártjuk XXVII. kongresszusára, a győzelem 40. évfordulójára.

Sajnos, a posta náluk sem tudja a lakosság igényeit teljes mértékben kielégíteni. Ötéves tervüket becsülettel akarják teljesíteni a meglevő nehézségek ellenére is. Fő céljuk a takarékosság valamennyi területen, kevesebb villanyt, benzint használhatnak fel. Munkaerő-gondjaik is vannak, a háború alatt született generáció gyermekei most kezdenek dolgozni, és ők kevesebben vannak. Ennek ellenére fontos feladat a termelékenység növelése, de remélik, hogy megoldják a gondokat, ha béke marad a világon.

A delegáció tagjai élénken érdeklődtek szombat-vasárnapi nyitva tartásunk, ötnapos munkahetünk és a megszűnt vasárnapi hírlapmegjelenés iránt. Ez utóbbi kérdésben szakszervezetünk kezdeményezését, elért eredményét rendkívül figyelemreméltónak tartották.

Az igazgatóság szakmai és társadalmi vezetői abban a reményben búcsúztak a szovjet kollégáktól, hogy e pár nap marandó emlék lesz a számukra; mind több kemeroi postásnak mesélnek hazánkról, igazgatóságunkról, a magyar postás dolgozókról.

Bor Sándorné

Ne búsuljon, Kisöcsém...

nem hallatszik mit mond, csak a szája jár, de látszik, hogy könnyörög. A lányka még durrásabban rántja meg magát, mire a fiú összereszen.

Az Örs vezér téren a lányka lelép a buszról, a fiú hosszan néz utána, de amaz csak elsiet büszkén, sértődötten, míg bele nem olvad a tömegbe. A fiú nekidől egy villanyoszlopnak. Nagyon sóhajtott. Mi mehet végbe ennek a fiatal embernek a lelkében? Milyen vihar? A szerelem sötét verem, jobban leveszi lábáról az embert, mint a testi betegség. Mert betegség ez is. Emlékszem, magam is... rég volt, de mennyit szenvedtem... Kilépek a tömegből, s — ilyet még nem tettem — átfogom a fiú vállát együttérző barátsággal:

— Ne búsuljon, kisöcsém — mondom —, el kell felejtetni!

A fiú csak pislog. En meg folytatom sajnálkozva:

— Az ember ne fusson olyan kocsi után, amelyik nem veszi fel! Legközelebb maga emelje fel a fejét barátom, s rá se nézzen, ha újra jön.

A fiú végre megszólal:

— Azt azért mégsem érdemli. Azért haragszik, mert elfelejtettem bedobni a levelét a postládába.

— Milyen levelét?

— Hát... egy kérdőív volt benne kitöltve. Szakszervezeti tanfolyamra iratkozott be a postásoknál. Mert postás. És most őt vonják felelősségre, hogy hol a kérdőív.

— Szóval postás a kislány?

— Kislány? — néz csodálkozva. — Az édesanyám!

Dénes Géza

Ajánlom kész szolgálatomat
Kegyelmeteknek.

Isten minden kívánta jókat áldja meg kegyelmeit. Mivel Fölséges Urunk kegyelmes parancsolatjából az egész magyarországi posták rendben való vitelét ujbó kiadandó instrukció mellett nekem költetik véghez vinne, jóllehet már a Tiszán innét alkalmasint rendben vettem, s actu (most) fáradozom rendben vételével, még azért által a Tiszán kegyelmeitek felé is penetrálhatok (eljuthatok) hogy az üdö alatt is fogatkozás az levelek communicatiojában (továbbbításában) és haza szolgálatjában ne legyen, akartam kegyelmeiteknek hiteles (eskümből fakadó) köteleességemtől származot tisztetemből írtására adnom: Ki-ki maga előtt viselendő nemzetiesség ügyéhez való szeretetét és az Confoederatiohoz (szövetséghez) való köteleességét, s hazájához való vérszeretetét, úgy alkalmaztassa magát, hogy minden postamester egy simla postára 8, s másfélre pedig 10, veredárius simplára 6, másfélre pedig 8 jó erős postalovakat, vasas posta három és két kocsiat, három és két postalegényt egy színű, két vagy veres ruhában, az kürtjök sínóra veres és feir cernából egyvelgessen rojtossan lévén, készen tartásák, az lovakon semmi magának való dolgot ne tétessen, hanem egyedül az haza szolgálatjára tartassanak, másként az instructiojában feltett kemény büntetést el nem kerülük. Ellenben assecuráltatnak (biztosít-

atnak) ő kegyelmek, kinek-kinek Fölséges Urunktól elrendeltetett fizetése minden angáriának (negyedévnék) elein általam kiadatik. Lovainak nyárbán füvelő helye a' nemes vármegyékül, téiben pedig abrakja a' nemes comissariatusságtól (hadbiztonságtól) kiadatik, és az előbeni szabadságokban mind postamester és mind veredárius uraimék magok személyekben, curiális (nemesi) házokban megtartatnak. Utak, hidak, gátok reparatiojára (kijavítására) nézve requiráltassanak (keressenek meg) a' tekintetes nemes vármegyék tisztei, noha articuleriter (törvényes rendelkezés szerint) is ő nagyságokat s ő kegyelmeket illeti mindazonáltal Fölséges Urunktól alázatos instantiámra (kéresemre) megparancsoltatott azoknak végbevitele. Kérem iterato (ismételten) is közönségesen kegyelmeitek, így értvén a' dolgot, magát ki-ki ezekhez alkalmaztatni neheztelje. Remélem rövid nap személyem szerint is megláthatom. Kívánom láthassam jó egészségben.

Dátum Kálló die 17. Augusti 1707.

Kegyelmeteknek

kész szolgáló jóakarója

Kosovics Márton
magyarországi
posták direktora mp.

P. S. Postamester uraimék ki-ki magának parálván (lemásolván) ezen leveletem, veredá-

riusainak is adja ki in paribus (másolatban). Az ordináriának az elküldésére minden héten szerdát és szombatot observálván (kijelölve) ezen kívül nem obligáltak (köteles) elküldeni, úgy igyekezvén mindazonáltal azt promoveálni (szállítani), hogy egy postáru a' másikkra azon napokra érkezhezzék el az ordinári. Senki stafetáját ingyen nem tartozik promoveálni (továbbítani), hanem a' ki akar stafetát küldeni, ott, a' hol expedialja (feladja), exolválja (fizesse ki) egészen az utolsó postáig, hogy abbul az adjungálandó paleta (csatolandó kísérőkérmány) szerint ki-ki postamester és veredárius uraimék közül az salariumot (járandóságát) kivehesse.

Címzés az irat kültetén:

Nemzetes N. N. kassai, eperjesi és löcsei postamester uraknak, tisztelt barátom-uraimnak.

Gyorsan,
gyorsabban,
leggyorsabban

Alatta a löcsei postamester érkeztetési adata: Megkaptam Löcsén 1707. augusztus 24-én reggeli három órakor.

Az első irat eredetije a Bor-sod megyei Levéltárban, a második az Országos Széchényi Könyvtár kéziratárában található.

Dr. Kamody Miklós

Nemcsak maguknak festették

— Jaj, de szép! Jaj, de kedves! Ezt nézd meg! Figyeld a színeket! A fényt!

— Gyere ide te! Gyorsan! Nagyon szép. És ezt postások csinálták... Szabad idejükben. Mivé lehetnek volna, ha tanulhatnak annak idején...?

— Ezt figyeld meg!... Látod a napsütést...? Érzed...? Ahogy odatűz a ház falára... Csodálatos. Olyan, mintha itt lenne, mintha te lennél ott... Olyan, mintha én lennék ott... Ez a festmény az enyém... Nekem csinálták. Érzem a Nap melegét. Itt siklik a bőröm... És figyeld csak! Erről pontosan lehet látni, érezni, hogy ez tavaszi Nap. Csak tavasszal képes így sziporkázní, fényleni a Nap. Tavasszal, akkor, amikor távolodik a Földtől, mintha ölelgetné, mintha...

Két nő beszélget az egyik festmény előtt. Úgy tűnik, műértők. Úgy tűnik, a csillagászatban is járatosak.

Kik lehetnek?

Nem zavarhatom őket a műélvezetben, de szerencsém van. A teremőr, **Németh Ferencné** ismeri őket, és ezt súgja:

— Az egyikük **Reska Erzsébet**, a Graboplast egykori telefonközpontosa, a másik a barátja, **Veőreös Jánosné**, szintén nyugdíjas telefonközpontos. Bocsanat, mindketten telefonalközpontosok.

Minden kiállításon ott vannak, minden tárlatot megnézik. Nyugodt lélekkel mondhatom róluk, hogy műértők.

Lépjünk vissza a terembe! Mert teremben vagyunk Győrött, a Bajcsy-Zsilinszky út és a Gorkij utca sarkán, a Győr 1. postahivatal már csaknem teljesen lebontott épülete mellett

magasodó üvegkalitkában, szaknyelven: a műszaki C épületben.

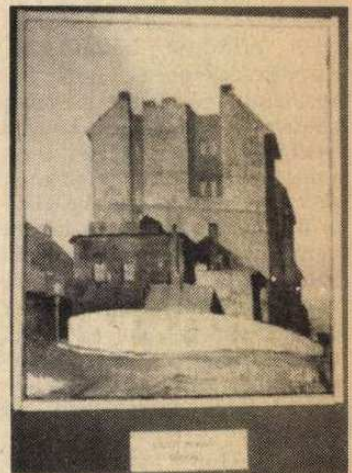
A Postások Szakszervezete az amatőr postás képzőművészek vándorkiállítására csinos kis katalógust adott ki, amelyben ismerteti a kiállított műveket. A katalógus borítóján ez áll: Magyar postás amatőr képzőművészek kiállítása. Alatta a jelzés, hogy eddig merre járt már a kiállítás anyaga: Bécs, Budapest, Miskolc, Debrecen, Szeged, Pécs, Sopron. És most a vándorút befejezéséért írja **Megyeri László**, a Postások Szakszervezete központi vezetőségének titkára: „A magyar postás amatőr képzőművészek bemutatkozása határainkon innen és túl immár több esztendő hagyományra tekint vissza. 1980-ban sikeresen szerepeltek közös kiállításon Rómában, 1984-ben szeptember 11-től 21-ig pedig az Osztrák Postaigazgatás meghívására Bécsben mutatkoztak be. Méltó viszonzása volt ez az osztrák postás képzőművészek előző évi budapesti kiállításának. A Bécsben bemutatott és ez év márciusában Győrött kiállított 28 alkotó 60 képe — az ország szinte minden tájáról küldött üzenet csokraként színvonalasan képviseli a magyar postás amatőr képzőművészetet...”

Magam is szívesen gyönyörködtem a képekben, és örömmel nyugtáztam: igazuk van a telefon-alközpontos műértőknek, mert **Katona Imre** Morzsolás című képén olyan eredeti falusi-tavaszi, sziporkázó nagy fényt árasztó a hangulat, hogy az ember csakugyan ott érzi magát az öreg néni mellett, aki kukoricát morzsol. Másik képe

is kiváló. A címe: Vízfordás. Szürke színeivel, megtört asz-szonyalakjával kitűnően példázza az alig múltat: a nők, a falusi nők nehéz életét, a messzi kútról a vízfordást és mindazt, ami ezzel járt. Mert a kép nem vízfordás egyszerűen, hiszen eszébe juttatja a nézőnek mindazt, ami a falusi nő vízfordásával együtt járt: a főzést, a mosást, a mosogatást, a kenyerek dagasztását, a gyermekek nevelését — a szürke hétköznapiakat, a kemény, szigorú életet.

Lázár András: Szürkeruhás hölgy című képe csak addig „szürke”, amíg az ember nem látja a képet. Ahogy rápillant, már alig érzékeli a szürke színt. Az egész képen uralkodik a melegség — a hölgy piros, derűvidám kalapja, amelyet fölfoghatok a boldogság, a szeretet, a szerelem — az örökkévalóság színének is...

Ligeti Miklós egyszerűnek tetsző Tűzfal című képe meglepő gondolatgazdagságról árulkodik. A néző hirtelen nem foghat fel mást, mint a szemébe ötlő, bármelyik városból származható emeletes ház tűzfalát. Ez a kép azonban nem ennyi csupán. Ligeti Tűzfalának vörös színe a hajnalba, a holnapba lát. Lenn az utca még sötét, mert az órák hajnalt jeleznek, de a festő tűzpiros képe a tűzfalra vetődő kelő Nap fényeit ecsetelve arra enged következtetni: csak az éjszaka volt sötét — várhatóan derűs, csodálatos lesz a mai nap...

Felsorolhatnám az összes festményt, mert hiszen valamennyi elgondolkodtató és gondolatokat ébresztő, de helyszűke miatt csak kiragadott példákat adhatok. Igen, kiragadottakat, mert a felsorolás nem rangsorolás, csupán spontán ötlet.

Sindulár Anna

Ismét az Országházban

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a 75. nemzetközi nőnap alkalmából a béke védelmében, szocialista hazánk építésében, a dolgozó nők élet- és munkakörülményeinek javításában kifejtett kimagasló munkásságának elismeréseként **Rátkai Ferencné** postás nyugdíjasnak a Munka Érdemrend ezüst fokozatát adományozta.

Már gyermekkorában megkedvelte a postai munkát Domoszlón, ahol nagynénje volt a postamester. Életpályául is a postát választotta 1941-ben. Gyakorló éveit Miskolc 4-es postahivatalban töltötte, majd a postakiadói képesítést 1943-ban a Kassai Postaigazgatóságnál

szerezte meg. Miskolc után újabb állomáshelye Eger 1. postahivatal volt, ahol nyugdíjazásáig távirókezelőként dolgozott. Férjhez ment, házasságából két fiúgyermek született. 1947-ben Egerben bekapcsolódott a nőmozgalomba. Eredményesen vett részt a választási munkákban. Társaival békegyűléseket szervezett. Az egri megyei ifjúsági béketalálkozó előkészítésében és szervezésében tevékenyen közreműködött.

Időközben fiai iskolába kerültek. Megválasztották az iskolai szülői munkaközösség elnökének. Ott végzett eredményes munkájáért az Oktatásügyi Kiváló Dolgozója jelvényt és oklevelet kapott. Eredményes párt- és más társadalmi munkáját többször emléklapokkal, oklevelekkel és kitüntető jelvényekkel ismerték el. 1958 novemberében országgyűlési képviselővé választották. Az államigazgatási és ipari bizottság tagjaként vett részt az országgyűlés munkájában. Sokat segített a hozzá forduló postások gondjainak a megoldásában. Szívügye volt, hogy Eger városa mielőbb korszerű postáépületben kapjon telefonközpontot. Időközben elvégezte a Marxista—Leninista Esti Egyetemet. A helyi

Hazafias Népfrentnál elnökségi és bizottsági tag volt. Eredményes munkájáért megkapta a békemozgalom aranyjélmédyét, valamint a Kiváló Társadalmi Munkáért kitüntető jelvényt. Példamutató postai munkájáért két ízben is megkapta a Kiváló Dolgozó kitüntetését.

1977-ben ment nyugdíjba. Az egri postás nyugdíjasklubot megalakulása óta vezeti, igen eredményesen.

Az elmúlt évek felidézésénél a kitüntetés átvételének perceiről faggatom Rátkáinét:

— Mit érzett, amikor átvette a magas kitüntetését?

— Nagyon boldog és meghatott voltam, hogy újból ott lehettem a Parlamentben, ahol képviselő koromban sok emlékeztető napot töltöttem. Este a Vigadóban ünnepi műsoron vettünk részt. Felejthetetlen élmény volt.

— Milyen tervei vannak?

— Szeretnék az egri postás nyugdíjasklubban még sok jó, hangulatos rendezvényt és kirándulást szervezni.

Kitüntetéséhez gratulálunk, terveinek megvalósításához további eredményes munkát és jó egészséget kívánunk.

Horváth Dezső

Követőkre vár egy célszerű, gazdaságos módszer

A gyerekek rajzoltak, az óvónők meséltek

Március 13-án és 14-én egymás után két megnyitót is tartottak a Postás Művelődési Központban. Az első napon délelőtt a budapesti, a debreceni és a szegedi postás óvodák rajzkiállítását tárták a látogatók elé, míg a másodikon a postás óvónők II. országos vers- és mesemondó versenyének a résztvevőit köszöntötték.

A rendezvények megszervezéséért és példás lebonyolításáért a művelődési házat és a Posta Szociális Hivatalt illeti a dícséret. A köztük létrejött remek együttműködést lassan már nem is kell külön említenünk. Hiszen ez a rendezvény a sokadik már „összes műveik” sorában, ennek köszönhetően pedig a személyes kapcsolatokban is annyira jó az összhang, hogy az eredményt szinte természetesen vehetjük.

A kiállítás gyermekrajzainak tablót szemlélve valóságos ötletparádét láthattunk: színes, gazdag, eleven világot, amelynek meghatározó hangulati eleme a vidámság, sőt olykor az irónia volt. Vegyük csak például a fonalszálak ketregrácsa mögé bújtatott szomorkás állatseregletet, s a fölöttük kifüggesztett táblát, mely szerint: „Az állatok etetése tilos!”.

Povázon Józsefné átveszi az 1. díjat dr. Pfléger Ernő igazgatótól

Avagy az ékességeire igen büszke szívószálatollas, peckes-tarajos kakast, és a fogpiszkáló-tüskéit rémisztően meregető nagy hatalmú sündisznócskát. És ha ennyi játékoság, derű sugárzik az óvodai műhelyek

termékeiből (ami mögött az óvónők nagyon is komolyan vendő munkája áll), akkor nyugodtak lehetünk; gyermekeink pedagógiai és emberi szempontból egyaránt jó kezekben vannak. Talán nem kell külön bizonyítanunk, hogy a felnővekvő emberké életében az óvodai évek minden szempontból (az esztétikai érzék, a kreativitás fejlődése stb.) döntő, meghatározó szerepet játszanak.

Az óvónők munkája természetesen nemcsak az ecset, a gyurma vagy a hurkapálcika ötletes felhasználásának játékos tanításából áll. Mert a tudás, az ismeret átadásának legfontosabb eszköze mégis, és még mindig a szó. A szavakkal való bábni tudás, a mese vagy a vers előadása, megformálása és szemléltetése továbbra is az óvónő képességeinek, rátermettségének egyik fokmérője.

S hogy ki milyen varázslatra képes a szavak erejével, azt lemerítettük — a zsűri segítségével — a vers- és mesemondó verseny során. A környékbeli óvodákból csoportosan érkező apróságok révén még „szakmai közönségre” is találtak a versenyzők. A kicsik nem zavartatták magukat a kissé szokatlan környezettel; ha a mesélő értette a dolgot, egy pillanat alatt meghódíthatta őket.

A legtöbb esetben ez így is történt, sőt az egyik versenyző olyan váratlan meglepetéssel is szolgált, amelyről a gyermekek szinte megmámorosodtak. Egy jókora üveggömbben picit, színes halacszkákat hozott szemléltető eszközként, és ennek az után, no meg a mesének, nem lehetett ellenállni. Nagyszerű

volt az ötös óvoda bábos produkciója is: a kicsibéit védelmező kőtől a gyermekeket kérte meg, figyelmeztessék, ha közeledni látják az álnok rókát. Ennek a rőt bundájú ravaszdinak így aztán nagyon megnehezedett az élete, egy perc nyugta sem volt: a kicsik extázisba jöttek már a füle hegyének látványára is.

A versenyzőket a zsűri „műsorszámát” követte, mely a hallgatóság körében legalább akkora érdeklődést keltett, mint az izgalomban gazdag vetélkedő. Szakszerű észrevételeivel a zsűri, élén Szécsi Vilma rendezővel, osztatlan elismerést aratott. Hasznos tanácsokat, értő, segítő bírálatokat, és nem utolsósorban biztatást a folytatáshoz — a díjakon felül ezt is nyereségként könyvelhették el a verseny résztvevői.

A helyezettek okleveleit és díjait végül dr. Pfléger Ernő, a Posta Szociális Hivatal igazgatója adta át. Valamennyi versenyző emléktárgyat kapott, hiszen mindenki készült, dolgozott, izgult eleget, és ezt a rendezőség el akarta ismerni.

Mégis álljon itt a nyertesek neve: az első díjat az ötös óvoda bábcsoportja: Csáki Sándorné, Povázon Józsefné és Ván Klára nyerte. A Postások Szakszervezetének különdíja megosztott második helyezést tett lehetővé. Így második díjat kapott: Ferenczi Lászlóné Szegedről és Rácz Péterné az ötös óvodából. Harmadik helyezést ért el Zsarnóczai Andrea, a hármas óvodából.

Krisz

Szegedi festők Kecelen

Mint mindenütt, Kecelen is megtelt a művelődési központ kiállítóterme, ahol első ízben rendezték meg a Szegedi Postás Képzőművész Kör alkotóinak munkáiból álló kiállítást.

A Szeged környéki postások főként az Alföld motívumvilágából építkező festményei, valamint az emberábrázolás szép, konstruktív képei igen tehetségesek, már szinte önálló alkotókra vallanak.

Említésre és figyelemre méltók Hegyesi Ilona virágcsendéletei, portréi. Tájképei nyugalmak, beletartoznak a háttérben feltűnő tanyák. Részletei belsőtájak expresszív összhatásukban mégsem nélkülözik a regényes elemet. Talán így lehetne megfogalmazni: a képszerűség túlnő benne a valóságban. Ifj. Csarejs Jánost a festői feladat érdekelt, amikor az Apám című portréját megfestette; technikailag rutinos virtuozitással oldja meg feladatát. Ha ezen az úton halad, tehetsé-

ges festővé válhat. Lajó Mária képeinek tisztasága, nemes egyszerűsége elragadó, az álom világához hasonlítható. Legmegragadóbb azonban a Fekete főkötős paraszasszonyok című festménye. Virágcsendéletein a napfény csillogása, a fény vibrálása, áttörése érződik.

Csarejs Jánosné Angyal Gabriella képein érződik a naiv világ, gyermekien tiszta lét, a nemes csengés. Katona Imre stílusában a realista irányzat híve, nagy mesterségbeli tudása jellemzi. Tájképein szélesre tárul a mennybolt és kéken világít, vagy a képen feltűnt alakok erőteljes árnyéka szikráztatja körülöttük a fényt. A ló békésen tappog az út sorában, kopár ágak hajlanak a színes szoknyájú paraszasszonyok fölé. E festményei mutatják legélesebben, milyen közel jár a romantikus festészethez.

Ábrahám Mária

JAZZ

Vele, vagy nélküle

Beszélnek-e róla vagy nem, esemény-e egyáltalán? Tény, hogy van, s a széles zenei skála egyik „leütése” az övé. Vannak védelmezői, támadói és a közönyösök. A jazz pedig játszik, él, s hogy mi — művelődési házról van szó — vele, vagy nélküle, erről kérdez e glossza.

Mert valahogy „más” ez a zene, amerikai is, néger is, európai fülnék nem a megszokott. Disszonáns, néha groteszk, különleges. Néha olyan, mint éppen ez a világ, ahol éhen halnak is, jóllaknak is.

Boris Vian kisregényének „előszócskája” jut az eszembe: „csak két dolog van: a szerelem, mindenfajta szerelem a csinos lányokkal, meg a New Orleans-i muzsika...” Meg azt is írja, igaz a „Tajtékos napok”-ról, de én a jazzre is értem, hogy: „...anyagi megvalósulása lényegében a valóság ferdített és hevített hangulatú kivetítéséből áll egy szabálytalanul hullámos, torzításos referencia-síkra.”

Talán sokaknak furcsa ez a megközelítés, de én, amikor megismertem, magával ragadt. Különösen „hevített hangulata”, szabályos szabálytalansága, hangos, „jó hangú” kivetettsége. Szeretem a jazzt.

Népművelői pályafutásom

rövid hét éve alatt örömet is hozott, bűt is. Az első hónapoktól fogva „programba loptam”. Volt aki megvetett érte, de gyűlte híveim is. Volt kiugrás és volt bukás, de pódiumon volt a New Orleans-i muzsika, s leggyakrabban a legjobb hazai formációk.

Miért akkor a „vele, vagy nélküle” alcím?

Azért, mert eljutottunk a III. PMK jazznapokig, s az első napon Binder Károly ismert jazz-zongorista, tanár, nagylemez, volt sikeres zenekarvezető, érdeklenség miatt nem tudta megtartani koncertjét. Igaz „csupán” az Esti Hírlap közölte, meg a Rádió két műsora, meg 600 meghívó és számtalan stencil. Igaz, lehet, hogy akit érdekelt, épp mással volt elfoglalva (l. Boris Vian első tételét), vagy fáradt volt, vagy a fentiek ellenére sem tudott róla, vagy éppen jegye volt a „Macskák”-ra. Lehet, hogy nem volt jó az idő (neki), vagy influenzás volt, valahogy nem jött össze.

A második nap, a PMK telt házával, igen sok díszvendéggel; óriási siker. Szabados György és BDES.

Mit lehet itt tenni? Vele, vagy nélküle? Mit szól a New Orleans? S mit szólnak önök?

Tölg-Molnár Gábor

Hazánk, Magyarország

Tudjátok-e mi a haza? Tette fel a kérdést a hajdani iskolásoknyv. Nos, láthatatlanul valahogyan ezt a kérdést feszegeti Kis József rendező legújabb színes, impozáns dokumentumfilmje, amely a felszabadulás negyvenedik évfordulója tiszteletére készült. Szerencsére azonban az ünnepi alkalom korántsem befolyásolta az alkotócsoporthat. Nem olyan művet óhajtottak közönség elé vinni, amely ünnepélyesen, tisztes unalommal, politikailag gondosan kicentizve dolgozza fel a témát, s így módon eleget tesz valamennyi szempontnak.

Kis József mindenekelőtt a maga Magyarország-képét kívánta a nézőknek bemutatni. E kép mintegy harmincöt esztendő művészi tapasztalataira, dokumentumfilmgyakorlatára, számtalan rövidfilm feldolgozott élményére épült. S, ahogy a szociográfusok, az egykori falukutatók az ismeretlen Magyarországot szerették volna felfedezni, úgy ő is többnyire azt kutatta: mi újat mondhat és főleg mutathat, hiszen témáját nemhogy minden nézője ismeri, de erről többé-kevésbé határozott képe is van. Kielégíteni tehát a moziban ülőket csak akkor lehet, ha meglepheti őket.

A szokatlan feldolgozáshoz, szokatlan szerkezetet választott. Nem történetileg vagy földrajzilag haladt előre, hanem embereket választott ki. Ismerketek és ismeretleneket, és megszólaltatta őket közvetlen környezetükről, munkahelyükről, hivatásukról, arról, hogy mint és hogyan látják Magyarországot, miért érzik hazájuknak. Többesrangszerű vetületben formálódott, csiszolódott tehát az a kép, ami végül is kialakult, ami a kiválasztás révén végül is Kis József saját Magyarország-víziója.

Hála a jól megválasztott riportalanynak, a rendhagyó szerkezetnek a Hazánk, Magyarország nem az iskolásoknyv Magyarországja, hanem olyan ábrázolat, amely itt lakónak és külföldön élőnek egyaránt szuggesztíven megmutatja ezt az országot, és azt is, hogyan lett annyi balsors és vizsály után valóban az itt élő különböző nemzetségek és természetesen a mi hazánk.

Szöveg és látvány a filmben egymást erősíti. A látható haza szépségeit két fiatal operatőr Baranyi László és Mertz Loránd tolmácsolja, részletezően de egyúttal nagyvonalúan. A földrajzi adottságok mellett azonban a film nem feledkezik meg arról sem, hogy a viharos múlt mit jelentett ennek a kis országnak, s elsősorban lakóinak. Az emlékezés fájdalommal épít, mint a jelen eredményeinek büszksége, s a felszabadító harcok immár sárguló archív felvételei.

Lángokban született phönix ország vagyunk!

A film e képek felsorakoztatásával többek között azt is jelzi: milyen hatalmas utat tettünk meg, s továbbblépve már arról beszél: milyen eredményeket értünk el. Szól természetesen a gondokról is, bár magától értetődően az ünnepi alkalomhoz illelően a hang inkább a pozitívumokra tolódik át.

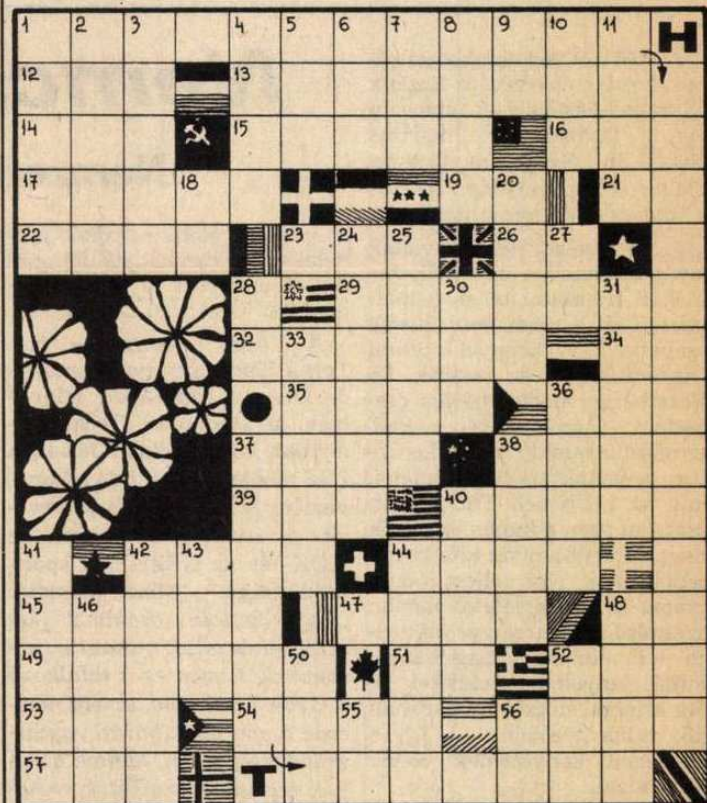
A Hazánk, Magyarország okosan politizál.

Nem a politikusokkal, államvezetőkkel mondatja el: mire lehetünk büszké, hanem a munkással, a termelőszövetkezeti elnökkel, a gyárigazgatóval, a kisvendéglőssel, a tudóssal, a művésszel, az egyházi vezetővel. S így válik a film egyszerűsége mind cáfolattá a rosszhírnélküli külföldi propagandával szemben.

Az elgondolkodtató, jó mondanivaló — és ez külön érdem — filmszerű köntösben jelentkezik. A Hazánk, Magyarország látványának is szép film, és benne megszólalók „ankétja” rengeteg olyan értékre mutat rá, amelyről valljuk be őszintén magunk sem hallottunk. (Gondolok itt a tiszakécskei epizódra!)

Kis József mindezt rendezőileg igen jó ritmusban, fordulatosan tolmácsolja. Nem időzik el feleslegesen egyetlen epizódnál sem, hanem igyekszik változatos, sokoldalú lenni. Nyilvánvalóan maradhat a „vége” szó után a nézőben hiány, hiszen a kötött idő nem engedi, hogy mindent bemutassanak, de az adott koncepció keretei között azt hiszem a maximum sikeredett.

Ábel Péter

Várnai Zseni 1919. május elsejére írt szép verséből idézzük. Beküldendő: vízszintes 1., függőleges 40., 37., vízszintes 29. és 13.

VÍZSZINTES

1. Az idézet 1. része. 12. Fűszert! 13. Az idézet 5. része. 14. Állami bevétel. 15. Folyó Nyugat-Európában. 16. Tisztít. 17. Kacér. 19. Arany, franciául. 21. Pázsit. 22. Tó Ázsiában. 23. Friss. 26. Görög betű (ford.). 29. Az idézet 4. része. 32. Táplálják. 34. Csonka Bea! 35. Az emberi szervezetre számára nélkülözhetetlen. 36. Néma vész! 37. ... útfélen. 38. Színházakban, mozikban is található. 39. Ázsiai pénzegység. 40. Lovak nagyobb csoportja. 42. Katonai jármű. 44. Neves írók (Tibor). 45. Tréfás történet. 47. London szórakoztató városrésze. 48. Fordított, ellentétes kötőszó. 49. Petőfi több versében így emlékezik az 1848-as honvédtáborokról. 51. Tiltószó. 52. Gyilkolják (ford.). 53. ... carte. 54. Férfinev. 56. A talajban található sófajta. 57. A létfenntartás fontos eledele.

FÜGGŐLEGES

1. Komika (Zsuzsa). 2. Folyami kavics. 3. Leszármazottja. 4. Ásványolajforgalmi Vállalat. 5.

Páris levegő. 6. Klementina-részlet! 7. Folyó Svájcban. 8. Kevert Zola. 9. Kiejtett mássalhangzó. 10. Fél Egmond! 11. Lobog (ford.). 18. Van, létezik. 20. Régen a fonás eszköze volt (a-val a végén). 24. Oldószerek használt folyadék. 25. Földöntúli lény. 27. Vés valamibe. 28. Vas. 30. Idegen olaj. 31. Vajon bekövetkezik? 33. Kockázott pénzösszegek. 36. Orvosi recept. 37. Az idézet 3. része. 38. Római császár. 40. Az idézet 2. része. 41. Észak-afrikai főváros. 42. Régi magyar személynév. 43. Mutatószó. 44. Vérado. 46. Napszaka. 48. Előkelő. 50. Pénzintézet. 52. A Tiszába ömlő kis folyó. 55. Személyes névmás. 56. Volt fasiszta szervezet névbetűi.

— Bánhidi —

Beküldési határidő: május 2.

Előző rejtélyünk helyes megfejtése: Kun Béla, Teleki P., Vörös örség, A Visegrádi, Arad.

Könyvtalványt nyertek: ifj. Keszei László (Nagyszentjános), Körmendi Péter (Almás-neszemly), Orbán Rózsa (Kecskemét), Pál Károlyné (Tapolca), Pugymer Lajosné (Nyíregyháza).

Nagyobb figyelmet a tömegsportra!

A két év múlva megalakulásának fél évszázados jubileumát ünneplő Pécsi Postás Sport Egyesület, február utolsó napján a zsúfolásig megtelt postásklubban tartotta beszámoló és vezetőség-választó közgyűlését.

Négy év sportmunkáját dr. Pazar Ferenc ügyvezető elnök ismertette. Elmondotta, hogy a részben állandóan cserélődő kilenc tagú elnökségben az elmúlt négy évben semmiféle változás nem történt. A lelkes vezető kollektíván kívül — a társadalmi szervek segítségével — ez idő alatt sikerült a hosszú ideje vajúdo szakosztályokat is talpra állítani. Az egyesület létszáma a pártoló tagokkal együtt 600 körül mozog. Ebből aktív sportoló, a tömegsportban rendszeresen résztvevőkkel együtt 250.

Gazdaságilag mostanában nehezebb a helyzet. Nemcsak az anyagiak tekintetében, hanem a felszerelések, sportszerek minőségét, beszerzési lehetőségét illetően is. A szakszervezet megérti ezt, és segítséget nyújt, így a postás sportolók — szerény keretek között ugyan, — de semmiben sem szenvednek hiányt.

A szakosztályok közül a legnépszerűbb, leginkább reflektorfényben levő a labdarúgás, amelynek az útja az utolsó négy esztendőben eléggé göröngyös volt. Az első csapat állandóan a megyei I. osztály végén kulo-

gott; klikkek alakultak, felütötte fejt az anyagiasság szemlélet. A vezetők előbb szép szóval próbálták az elégedetlenkedőkre hatni. Amikor ez nem használt, a sokszor inkább csak hanggal, mint lábbal, szívvel küzdő „sztároknak” megköszönte működésüket és helyettük a futballt igazán szerető fiatalokat állított a csapatba. A pályán szinte azonnal gyökeres fordulat történt. Azóta a Pécsi Postás a bajnokság középmezőnyében foglal helyet. Az utánpótlás pedig kitűnő. Az 1983–84-es bajnokságban mind az ifjúsági, mind a serdülő csapat aranyérmes lett.

A kosárlabda-szakosztály 8 csapatot szerepeltet. Az utóbbi években — főleg a férfi első csapatnál — határozott javulás mutatkozik. A csapat az eléggé erős Nyugati NB II-es bajnokság középmezőnyének biztos együttese. A nők szintén az NB II-ben játszanak. Két éve kerültek fel a megyei I. osztályból.

A természetjáró-szakosztály fél száz tagja, sajnos, változatlanul inkább az idősebb korosztályból kerül ki. E szakosztálynak nagy ünnepe volt az 1984-es esztendő, amikor is — 1975 után — ismét Pécsen rendezték meg az Országos Postás Természetbarát Találkozót. Ezen a szakosztály tagjai — bár a fő szervező a szakszervezet tömegsportbizottsága volt — kivették részüket a rendezés munkáiból.

Az egyesület tömegsportbizottságának munkája visszaszámt. Ennek oka elsősorban a személyi változásokban keresendő. Ennek ellenére tömegsportunk az utóbbi négy évben sem volt lebecsülendő. Bár a szervezést zömmel a szakszervezet végezte, derekasan segítette a sportegyesület is. És hogy nem akárhogyan, azt mutatja a legutóbbi két budapesti országos tömegsport-találkozó, ahol a pécsiek mindkét alkalommal második helyet foglalták el.

A hozzászólásokból kitűnt, hogy az egyesület vezetősége az elmúlt időszakban határozottan fejlődött. Kidomborodott a kollektív vezetés. Előterbe ke-

rült a nevelő tevékenység. Különösen a tömegsportot kell koordinálni a szakszervezettel, a KISZ-szel és a városi sportvezetőséggel. Nagyobb figyelmet kell fordítani a tagszervezésre.

Ezután a kiemelkedő sportmunkát végzők jutalmazására került sor. Ketten Igazgatói Dícséretben, hárman pénzjutalomban részesültek. Majd a választás során a közgyűlés elfogadta a jelölő bizottság javaslatát. A nyugdíjba vonult Garami János helyett az új társadalmi elnök Krasecz Zoltán lett. Az ügyvezető elnöki teendőket továbbra is dr. Pazar Ferenc látja el.

Tavaszi József

Sikeres emlékversenyek

Március 1-én délután egymásnak adták a kilincset a közgyűlésre érkező sportolók, küldöttek. Nagy érdeklődés kísérte a közgyűlést, a kezdés idejére majdnem megtelt a tanácsterem.

Az elnök, Zsákay Zoltán értékelte az 1981 óta végzett munkát. Örömteljes tényként állapította meg, hogy a területi szakszervezeti bizottság legmesszebb támogatásával az egyesület újjászerveződött, és a létrehozott szakosztályok mellett, új alapokból kiindulva a tömegsport fejlesztését helyezte előtérbe.

Az elnök önkritikusan megállapította, hogy a szakosztályok életében, sajnos, visszaesés mutatkozott, a tömegsportban viszont a várakozásnak megfelelően szerepeltek a postás dolgozók.

Legeredményesebb a labdarúgó-szakosztály volt. Ez a szakosztály a legnépszerűbb, a legnagyobb tömegeket vonzó, s a legstabilabb is Debrecenben, Nyíregyházán és Szolnokon is. Az egyesület évente „Felszabadulási”, „Alkotmány” és „November 7” kupa mérkőzéseket rendezett. Sajnos, saját pályája nincs az egyesületnek. A Galamb utcai minipályát a Hálép és a Magasépítési Üzem KISZ-fiatallai társadalmi munkában felújították. Ez azonban csak házi üzemi bajnokságra alkalmas.

A sakkszakosztály is eredményesen szerepelt a városi I. osztályú csapatbajnokságon. Munkájukat a rendszeresség jellemzi. Minden évben emlékver-

senyt rendeznek április 4-e és november 7-e tiszteletére, 20-25 résztvevővel. 1983-tól a tszb-vel közösen a fiatalon elhunyt szakosztályvezető tiszteletére Erdős Ferenc emlékversenyt rendeznek területi jelleggel.

Az asztaliteniszecsk minden évben részt vettek a városi és a megyei versenyeken, s eredményesen képviselték a postás színeket.

Atlétikai szakosztály nem működik, de 1983-ban az egyesület a tszb-vel közösen Gali Károly atlétikai versenyt írt ki, s ezt évente megrendezik.

1984-ben az egyesület életében nagy esemény volt a 60 éves jubileum. Az olimpia szellemében ebből az alkalomból megyei olimpiai napokat, majd szeptember 15-én a jubileumi díszközgyűlés után területi olimpiai napot rendeztek, ami szintén nagy tömegeket vonzott. A jubileumi versenysorozat befejezéseket az egyesület novemberben országos sakkversenyt rendezett.

Egyesületünknek igen jó a kapcsolata a tszb-vel és a szakszervezetekkel. Munkánkhoz a lehetőséghez képest megfelelő anyagi és erkölcsi segítséget kapunk — mondta befejezőként az egyesület elnöke.

A hozzászólásokat követően a közgyűlés 5 fős elnökséget és 3 fős számvizsgáló bizottságot választott. Elnöknek ismét Zsákay Zoltánt választották, aki megköszönte a bizalmat, és ígéretet tett arra, hogy a jövőben is mindent megtesznek a postás dolgozók sportolásáért.

Kozmepel Zsuzsanna

Nemcsak hazai mezőnyben

Nemzetközi versenyt nyertek a PSE tornáslányai

A PSE női tornaszakosztályának kezdeményezésére hazánk felszabadulásának 40. évfordulója tiszteletére március 20–21-én kétnapos nemzetközi női torna kupaverseny zajlott le a Budapest Tornacsarnokban.

A résztvevők között voltak olyan csapatok — az NSZK-beli VTF Hamburg teljes csapattal, a TSV Kronshagen ifjúsági csapattal; a lengyel Stoml Olsztyn teljes, az osztrák TS Voralberger pedig ifjúsági csapattal —, amelyekkel a PSE tornáslányainak már korábban is voltak sportkapcsolatai, míg az NDK-beli TSC Berlin csapatát ezen a kupán ismerték meg. A meghívottak között szerepelt még egy teljes román csapat is, de sajnálatos módon az utolsó pillanatban az influenza nem kímélte a nagybányai tornáslányokat — akikkel pedig szintén először találkozhattak volna a mieink —, így a részvételt kénytelenek voltak lemondani.

A csapatok már a hét elején megérkeztek a fővárosba.

A verseny előtti mindkét nap délelőttjén edzetek, délután pedig pihenésként és kikapcsolódásként városnéző sétát tettek.

A Postás Nemzetközi Női Torna Kupa megnyitóját március 20-án a versenyek színhelyén, a Budapesti Tornacsarnokban volt. Bottyán János, a PSE elnöke köszöntötte a kupaverseny valamennyi résztvevőjét, az osztrák, a lengyel, az NDK- és az NSZK-beli sportküldöttséget. Mint mondta: „Egyesületünk örömmel készült fel és adott otthont a versenynek, hiszen ez a találkozó is azok közül való, amely nemcsak a sportolók baráti együttműködését segíti, hanem a népek közötti kapcsolatok erősödését és elmélyítését is szolgálja.”

Bár odakinn zuhogott a koratavaszi eső, a tornacsarnokban folyó versengés forró hangulatát, izgalmait azonban ez sem csökkentette. A csapatversenyek mellett ekkor zajlottak le a felnőtt és ifjúsági egyéni összetett versenyek is.

A Magyar Országos Tornaszövetség titkára, Szuh Csaba, a kupaverseny igazgatója elmondta, hogy öröm részt venni az egyesület által rendezett nemzetközi versenyen, és látni a lelkes versengést. Az utóbbi években sajnos egyre ritkábban az olyan nemzetközi versenyek, amelyeket egyesületek rendeznek és szerveznek. Legtöbbször a szűkös pénzügyi helyzetre hivatkoznak, pedig ez nem lehet akadály, kizáró ok, amint ezt a PSE kupaversenye is igazolja. Ez remélhetőleg példa lesz más, illetékes egyesületeknek is, hiszen ezeknek a versenyeknek kiemelkedő szerepük van. Egyfelől fontos összetevője a sportdiplomáciának, másfelől pedig szinte felmérhetetlen ezek szakmai haszna. Nemcsak azért, mert a látottak alapján el tudja helyezni magát egy-egy szakosztály a versenyen nyújtott teljesítmény alapján a nemzetközi ranglistán, hanem azért is, mert külföldi tanulmányutakat pótló tanulási lehetőséget is nyújt.

Benke Attiláné Balikó Györgyi, a PSE vezető edzője a kupaversenyen a teljes postás tornászcsapatot felvonultatta. Az „A” keret két tehetséges tagját: Ladányi Andreát és Simon Máriát, az ifjúsági keret tagját: Molnár Katalint, a serdülőkeret tagjait: Pálfalvi Erikát és Szilágyi Beátát, valamint a volt válogatott kerettagot, Trajanosz Andreát.

Az NDK-beli TSC Berlin női szakosztályának vezető edzője, dr. Hannelöhre Generich már nem először vett részt a magyar postás tornáslányok versengésén, viszont a három ifjú tornászholgy most ismerhette meg nemcsak a PSE tornáslányait, hanem Magyarországot is. Az

edzőnő elismerően nyilatkozott a postáscsapatról, mint mondta, teljesítményük Ladányi Andreával az élen egy jó nemzetközi átlagnak felel meg. Maga a verseny széles skálájú, mert a legjobbat teljesítők mellett van néhány nem túl jó formában levő versenyző is. Saját csapatával sem volt egészen elégedett, mert az idei világbajnokság egyik résztvevője jelöltje, a 15 éves Katrin Weidensdorfer által elért magas pontszámok mellett a csapat másik két tagja nem tűndökölt. Ez a verseny valójában a résztvevők képességének a tesztelését szolgálja. A postás nemzetközi női tornászcupa jelentőségét a saját szempontjából a vezető edzőnő abban látja, hogy két újabb, általa még nem ismert csapattal vehette fel a kapcsolatot, az NSZK-beli Hamburg és a lengyel Olsztyn csapatával. Elismerően szólt a találkozó és a versenyek szervezőségeiről, a kulturált edzési és versenyzési lehetőségekről.

A Stoml Olsztyn csapat edzője, Zbigniew Zolnierowicz már sokszor járt Magyarországon, jól ismeri a PSE tornaszakosztályát is, hiszen 1976 óta szinte évente találkozott a két csapat, hol Lengyelországban, hol Budapesten. Mind a szervezéssel, a versenyek lebonyolításával, mind pedig az ellátással elégedett. A csapat, amelyet elkísért, nem tartozik a legerősebbek közé. Véleménye szerint az ő szempontjukból talán kedvezőbb lett volna, ha külön versenyeznek az ifjúságiak és külön a felnőtt csapatok.

A 20-án lezajlott versenyek eredményei:

Csapatversenyben 1. PSE 146,65, 2. Olsztyn 142,90, 3. Hamburg 134,85 ponttal.

Egyéni felnőtt versenyben: 1. Ladányi Andrea (PSE) 38,10, 2. Simon Mária (PSE) 36,65, 3. Beata Wisniewska (Olsztyn) 35,30 ponttal.

Az ifjúsági verseny első helyezettje Weidensdorfer Katrin (Berlin) 37,70, 2. Molnár Kata-

lin (PSE) 36,80, 3. Chuc Karolina (Olsztyn) 36,00 ponttal.

Március 21-én, a kupaverseny másnapján a szerenkénti döntő zajlott az ifjúságiaknál és a felnőtteknél külön-külön. A győztesek: Ugrás: 1. Ladányi Andrea (PSE) 19,40. Korlát: 1. Ladányi Andrea 18,30. Gerenda: 1. Simon Mária (PSE) 19,20. Talaj: 1. Ladányi Andrea 19,00.

Ugrás: 1. Weidensdorfer Katrin (Berlin) 19,075. Korlát: Weidensdorfer Katrin 19,30. Gerenda: Molnár Katalin (PSE) 18,90. Talaj: Weidensdorfer Katrin 19,05.

Az izgalmasan bővelkedő versengéssorozat a résztvevők tiszteletére rendezett fogadás zárta. Másnap még hangulatos program várta a tornáslányokat, Szentendrre kirándulnak. Czeplédi Cecília

A felemáskorlát legjobbjai: 1. Ladányi Andrea, 2. Rychlik V. (Stoml Olsztyn), 3. Trajanosz Andrea

Molnár Katalin a gerendán